

LODEWIJK DE BOER

THE FAMILY

AFLEVERING 1+2

The Family is een vierluik. De eerste twee afleveringen, avondvullende toneelstukken, zijn in dit boekje uitgegeven. Aflevering drie en vier worden gezamenlijk in het volgende deel (#213) van deze reeks gepubliceerd.

Aflevering 1 blz 9

Aflevering 2 blz 71

Personen

doc achter in de twintig. De leider

kil jongere broer van Doc

*gina jongere zuster van Doc en Kil. Uitzonderlijk mooi en soepel
zoals sommige dieren*

*cabotin een ambtenaar. Hoed, colbertkostuum en diplomatentas.
Draagt een zware bril met dikke glazen*

branka achter in de dertig. Draagt jas van luipaardenbont

man oud, versleten, kaalhoofdig, tandeloze mond. Een ontroerende leugenaar

Decor

Een ruimte in een afbraakhuis. Stukgetrokken elektriciteitsdraden. Enkele planken uit de vloer ontbreken. Losgescheurd behang aan de wand etc. Middenachter een uit zijn hengsels hangend raam. Rechtsachter een half geopende deur keuken. Linksachter een zware eikehouten deur, van binnen afgesloten met een roestig hangslot (buitendeur). Geen meubels, behalve een achtergebleven ledikant. Zand over de vloer, tussen de naden van de planken, overal...

eerste akte

Scène 1.

Stemmen. Een geweldige slag op de eikenhouten deur. Het hangslot breekt en valt op de grond. De deur gaat open. Kil verschijnt en staat in de kamer. Kijkt... Even later verschijnt Doc. Kil loopt naar het raam, kijkt naar buiten en sluit het. Doc en Kil kijken elkaar aan. Doc knikt... Kil glimlacht naar Doc en gaat de kamer uit. Even later komt Kil met Gina binnen. Ze slepen allerlei huisraad de kamer in zoals: drie rechte stoelen, een tafel, een ladenkast, twee oude leren leunstoelen, enkele matrassen, een vloerkleed, kisten met potten en pannen, linnengoed, een gereedschapskist, een grote radio en een handnaaimachine, een pak kranten, enkele flessen, etc. De inrichting van de ruimte komt met een grote teamgeest en discipline tot stand. Er wordt een trekbel aangebracht. Een grendel op de buitendeur. De ruimte rechts-achter wordt als keuken ingericht. Planken vastgespijkerd. Gordijnen opgehangen. De radio speelt een opwekkend wijsje. Er wordt geen woord gesproken. De duur van deze 'inrichting' is ad libitum.

Donkerslag.

Scène 2.

Licht. Kil staat met zijn rug tegen de muur. Doc staat tegenover hem. Beiden in een zeer gespannen houding.

doc Kom op...

kil *houdt zijn handen in de zakken* Nee!

doc Geef op!

kil *heftig* Bemoei je er niet mee!

doc *overredend* Wie is hier de oudste, jongen? Even goed nadenken... Zie je wel? Ik ben de oudste. Dat is altijd zo geweest... laat het zo blijven.

kil *geeft zich gewonnen* Verdomme!

doc *uitgestrekte hand* Kom...

Kil haalt hand uit zak en geeft Doc de stiletto. Kil zit voor de tafel, wrijft over zijn gezicht, slaat dan plotseling met beide handen hard op de tafel. Doc komt tevoorschijn, pakt hem bij de schouders, trekt hem achterover, houdt hem op de tafel gedrukt.

doc *op hem inpratend* Je moet geduld hebben, Kil. Dat heb ik je al eerder gezegd... Over een maand heb ik het voor mekaar. Ik weet nu waar dat geld zit. Ik moet alleen een paar garanties hebben. Praten met enkele mensen die dat geld kunnen losmaken, snap je. Een paar gesprekken, meer niet. Een paar handtekeningen en dan is het voor mekaar. Dan kunnen we de zaak openen... Jij achter de toonbank en Gina in de kelder. Bloemstukkies maken, hè? Dàt kan

ze. Waar of niet? Dat zal toch zeker niemand durven tegenspreken...
maar dan moet jij de boel niet gaan verpesten, Kil. Nu we bijna
zover zijn, moet jij de boel niet in de war sturen. Dat zou zonde
zijn van al dat werk. Dat ben je toch met me eens, hè?

*Doc staat, Kil komt overeind. Ze kijken elkaar aan. Stilte. Kil loopt
naar raam.*

kil Waar is ze eigenlijk?

doc Eh?

kil Gina.

doc *kijkt* Ze zal zo wel komen.

kil Dat kan ze goed, hè?

doc *draait zich om* Hoe laat is het eigenlijk?

kil Geen idee.

doc Ik heb honger. Ik verrek van de honger.

kil Geweldig mooie dingen kan ze maken. De mooiste dingen maakt
ze.

doc *kijkt Kil strak aan* Ze heeft gevoel voor de dingen.

kil Waar is ze?

doc Ze zal zo wel komen hoor.

*Doc draait zich om en verdwijnt naar de keuken. Kil loopt naar het
raam en kijkt. Stilte.*

kil *schreeuwt* Gina! *rent de kamer uit*

*Doc komt de kamer in, kijkt, haalt zijn schouders op en verdwijnt
opnieuw.*

Gina en Kil komen achter elkaar de kamer in.

gespannen Wat deed je daar met die rothond? Dat beest kan wel de smerigste ziektes hebben. Je weet niet half wat voor ziektes je op deze manier in huis haalt. Wat moet er dan van die mooie bloemenzaak terechtkomen? Hè? Geen pèst toch zeker? Wat moet er van die zaak terechtkomen als wij alle drie schreeuwend van pijn in bed liggen? Hè?

Probeert haar te grijpen. Gina ontwijkt hem, staat achter de tafel, waakzaam. Doc verschijnt, hij heeft een krant in zijn hand.

doc En wat is hier aan de hand?

kil Hè?

doc Wat doe je met die stoel?

kil *gaat zitten* Niks.

doc Wat maken jullie een herrie!

kil Vergeet het maar...

doc Wat vergeten?

kil Laat me met rust.

doc *op hem in pratend* Moet je eens luisteren, Kil. ik heb een advertentie zien staan. Een aardig bestelwagentje aangeboden. Ik ben er vanmiddag op afgegaan. Niet slecht... Bepaald geen slecht wagentje.

kil *geïnteresseerd* O ja?

doc Zestigduizend gelopen. Prima banden.

kil Een bestel?

doc Net geschikt voor ons.

kil Heb je de motor bekeken?

doc Kopklepper.

kil Olieverbruik?

doc Normaal.

kil Klinkt niet gek.

doc We zullen er voorlopig niet over kunnen denken, jongen.

kil Waarom niet?

doc Waar denk je dat ik het geld vandaan moet halen? Ik heb alles in de zaak geïnvesteerd.

kil *geërgerd* Waar praat je dan over?

doc Ik hou me met de toekomst bezig.

Vooruitzien! Dáár komt het op aan...

kil *ongeduldig* Ja, ja, JA!

doc Wat ja?!

kil Ja, net wat ik zeg.

doc Wat wil jij nou eigenlijk?

kil Ik wou dat jij wat meer op die zuster van je lette, in plaats van mij de hele dag aan me kop te zeuren.

doc Wat mankeert er aan die zuster van mij?

kil Vraag het haar zelf!

doc *kijkt Kil strak aan* Ik begrijp jou niet... Ik begrijp niet wat dat is met jou de laatste tijd. Het lijkt wel of er iets is dat je dwars zit. Je bent een beetje ongezeggen... Als er iets is dan kan je dat rustig zeggen... Of niet soms? Wij hebben toch geen geheimen voor elkaar?

Kil staat plotseling op en grijpt Gina bij de arm.

kil *tegen Doc* Ik keek daarnet even uit het raam... Ik had d'r meteen in de gaten. Ze zat in het zand met een hond te spelen. Er stond een man te kijken.

doc *snel tegen Gina* Je weet dat ik dat niet wil hebben.

kil Die hond likte haar.

doc Waar?

kil In haar gezicht.

doc Nergens anders?

kil Aan haar handen.

doc *dringend* Nèrgens anders?

kil Haar benen...

doc *snel* Met z'n tong?

kil Wat dacht je...

doc *pakt Gina bij het haar, trekt haar naar zich toe* Is dat waar?

kil Ik heb het gezien.

doc Wat deed die man?

kil Alleen kijken. Verder niks.

doc Is dat waar, Gina? Je stelt me erg teleur. Als het waar is dan vind ik dat heel erg... weet je dat? Dan heb je me erg ongelukkig gemaakt, weet je dat? Ik ben heel erg ongelukkig.

Gina pakt Docs handen, hij laat haar los, ze kijken elkaar aan, glimlachen...

doc *vriendelijk* Ik heb honger...

Gina gaat naar de keuken. Stilte.

doc *kijkt op uit zijn krant* Heb je dat gelezen?

kil Wat?

doc Wegens omstandigheden te koop aangeboden scherpstevenvlet elf bij twee meter vijftig. Dieselmotor 10 pk. Moet opgeknapt worden.

kil Hoeveel?

doc Staat er niet bij.

kil Klinkt niet slecht.

doc *nadrukkelijk* Moet opgeknapt worden.

kil Dat kan van alles betekenen.

Stilte.

doc *laat zijn krant zakken* Wat heb je gedaan vandaag?

kil Ik heb wat rondgekeken.

doc In de kroeg. zitten opscheppen, bedoel je.

kil Begin je weer?

doc Terwijl ik de hele dag achter allerlei dingen aanzit. De boel op poten probeer te zetten. En wat doe jij?

kil Ik zit achter de meiden aan.

doc Waarom zoek je geen baantje?

kil Ik ben bezig.

doc Ik ben niet erg overtuigd van je goeie wil... Als je nou wat goeie wil toonde.

kil Wat dan?

doc Dat zou de zaak veranderen.

kil O ja?

doc Ja.

Stilte. De trekbel rinkelt. Kil loopt naar het raam, kijkt naar buiten. Gina komt tevoorschijn, kijkt vragend naar Doc, hij geeft haar een wenk. Gina verdwijnt in de keuken.

kil Denk je dat het lukt?

doc Wat?

kil Dat bloemenzaakje...

doc De kansen staan gunstig...

Kil draait zich om, gaat zitten en begint zijn schoenen uit te trekken. Klop op de deur. Doc staat langzaam op, opent de deur. In de deuropening staat Cabotin.

cabotin Cabotin van de Bera, verzekeringen en persoonlijke leningen.

doc Ah... komt u verder.

Kil gooit een van zijn schoenen in een hoek.

doc *met een gebaar* Mijn broer en compagnon.

Kil geeft Cabotin een hand terwijl hij blijft zitten.

cabotin Aangenaam.

doc Neemt u plaats.

Cabotin wil in een leunstoel gaan zitten, Kil springt op.

kil Een ogenblik.

Pakt een rechte stoel, waarvan een de poten half is afgebroken en schuift hem bij de tafel. Cabotin zit, dreigt te vallen, Kil vangt hem op en schuift met zijn voeten een blok onder de poot.

cabotin *in de war* Dank u...

Kil zit in de leunstoel.

kil Dat is gemakkelijker.

cabotin Pardon?

kil In verband met het tekenen van de papieren. Heeft u de tafel bij de hand. Lijkt me makkelijker...

cabotin Ah... juist.

Doc kijkt Kil strak aan.

kil *tegen Doc* Nietwaar?

doc Hè?

kil Veel makkelijker.

doc *wendt zich af, snel tegen Cabotin* Mijn broer heeft gelijk, vindt u niet?

cabotin Inderdaad.

doc *dubbelzinnig; het gaat over het hoofd van Cabotin heen tegen*

Kil Mijn broer is erg praktisch aangelegd. Hij heeft voor praktisch elke moeilijkheid een oplossing, dat heeft u zeker wel gemerkt?

Ik ben meer de organisator. Van mij komen de ideeën. Ik bekijk de zakelijke aspecten van alle kanten. Bereken de mogelijkheden, maak de begroting sluitend. Regel de inkoop, hou de boekhouding bij etc.

cabotin Ah... zit dat zo.

kil Mijn broer is een uitstekend spreker.

cabotin Hij is goed van de tongriem gesneden, dat merk je meteen.

kil Hij doet altijd het woord voor de hele familie.

cabotin Ach, zit dat zo.

Cabotin knikt. Een lange stilte, waarin Kil zijn sokken uittrekt, zijn voeten masseert.

cabotin *plotseling* Aardige woning heeft u.

doc Vindt u?

cabotin Bijzonder gezellig. Aardig uitzicht veronderstel ik?

kil Afbraak, hè? Onbewoonbaar verklaard. Deze buurt wordt... Hoe heet dat ook alweer Doc?

doc Gesaneerd -

kil Juist! En dat wil zeggen dat de hele rotzooi tegen de grond gaat.

Al die gezellige huisjes met al die gezellige mensjes die al jaren van hun gezellige uitzicht zitten te genieten... De hele rotzooi gaat tegen de grond.

doc Deze buurt wordt langzaam vermoord, begrijpt u wel? Heel langzaam. Daar hebben ze zo hun bedoelingen mee.

cabotin Ja, ja, de vooruitgang stelt zo zijn eisen.

doc Het is maar hoe je het bekijkt.

kil Hoe je het ook bekijkt, het blijft een misselijke zaak. Ze breken de boel zo onder je reet vandaan. Zonder pardon.

Stilte.

cabotin U kunt hier voorlopig blijven, veronderstel ik?

doc Duurt nog wel even voordat ze hier beginnen. En àls ze beginnen, dan krijgen wij natuurlijk zo'n flatje aangeboden in de nieuwbouw. Lijkt me wel wat, zo'n flatje.

kil Niks voor mij, zo'n flatje.

cabotin Ik woon zelf in zo'n flat. Van alle gemakken voorzien. Een lift, een huistelefoon, wat wil een mens nog meer?!

doc Mijn idee...

kil *heftig* U heeft geen idee wat een ellende het is met al dat zand voor de deur. Kijk! *schudt zijn sok uit - zand* Je kan verdomme wel aan de gang blijven.

cabotin *in een poging tot ontspanning* In ieder geval heeft u de ruimte, als u begrijpt wat ik bedoel. Geen burens en zo...

kil *fel* Wàt zegt u?

cabotin Pardon?

kil Ik dacht dat-ie wat zei.

Stilte. Kil is bezig zijn sokken en schoenen weer aan te trekken.

doc Om tot de zaak te komen -

cabotin U hebt gelijk. Wij verpraten onze tijd. *haalt papieren uit zijn tas*

doc Nietwaar?

cabotin Ik heb het contractje bij me... Wacht even, persoonlijke leningen, ah... hier heb ik het... Er zitten nog enkele haken en ogen aan.

doc Hoezo?

cabotin Een ogenblikje. *bladert, leest*

Kil staat, kijkt naar zijn voeten, beweegt zijn tenen in zijn schoenen.

kil Haken en ogen?

doc Wacht even. *staat op* Wat wilt u drinken?

kil *snel* Wij drinken alleen pils.

cabotin *opkijkend* Een biertje, graag.

doc Even halen.

cabotin Doet u geen moeite...

Doc en Kil kijken elkaar aan, Doc af. Stilte.

kil *kijkt op hoofd van Cabotin* U wordt kaal.

cabotin Eh?

kil Daar moet u wat aan laten doen.

cabotin Wat raadt u me aan?

kil Komt van die hoed, denk ik.

cabotin Denkt u?

kil Die hoed verstikt de groei van de haarwortels. Gebrek aan zuurstof.

cabotin O ja?

kil *pak Cabotin's hoed van tafel, kijkt erin, ruikt* U moet gaatjes in die hoed maken. Voor de frisse lucht.

cabotin Bedankt voor de goede raad.

kil Mijn vader was ook kaal. Als een biljartbal. Droeg altijd een pet. Zelfs in huis droeg-ie z'n pet. U zet hem in huis tenminste af.

cabotin Ik draag mijn hoed uitsluitend buitenshuis.

kil Ik kende mijn vader niet zonder pet. Altijd die pet op z'n kale kop.

cabotin Dat is een eigenaardige gewoonte.

kil Nou weet ik eerlijk gezegd niet zeker of-ie altijd kaal geweest is. Ik bedoel, ik kan me niet herinneren dat ik ooit haar op z'n kop heb gezien. 't Is dat u het zegt...

cabotin *draait zich om* Pardon?

kil U veronderstelde toch dat mijn vader altijd al kaal geweest was?

cabotin Ik veronderstel niks, bij mijn weten.

kil Kom nou, u liet duidelijk merken dat er geen enkel verband bestaat tussen de kaalheid van mijn vader en het dragen van zijn pet, neem me nou niet kwalijk!

cabotin *geërgerd* Ik heb geen moment, wat dan ook gezegd over de pet, noch over de kaalheid van uw vader. Ik kèn de man niet eens!

kil *woedend* Mijn vader is dood, meneer Cabotin! Al jaren!

cabotin *geschokt* Neem me niet kwalijk...

kil *loopt snel naar het raam, kijkt* Ik vraag me af wat die kerel daar uitspookt... Daar begin ik behoorlijk nieuwsgierig naar te worden.

Doc komt terug met bierflesjes. Kil zit, hoed van Cabotin in zijn handen, speelt ermee, deukt hem, verandert het model ingrijpend.

doc Om op de zaak terug te komen -

cabotin Juist... *in zijn papieren* Zoals ik zei, er zijn enkele haken en ogen. Het betreft de garanties. Ik heb het daar al eerder met u over gehad. Leeft één van uw ouders nog?

doc Nee.

cabotin Heeft u een of ander kapitaalkrachtige relatie die borg kan staan bij eventueel overlijden of een andere vorm van wanbetaling?

doc Dan moet ik even nadenken...

cabotin De een of andere min of meer welgestelde persoon van onbesproken gedrag en/ of levenswandel zal garant moeten staan voor eventuele surséance van de in lening gegeven gelden, in welke vorm dan ook -

doc *onderbrekend* Laat me even nadenken!

cabotin Zoals u wilt.

doc *nadenkend* Ik heb een vriend. Hij woont hier om de hoek. Hij heeft een garage...

cabotin Dat is misschien een mogelijkheid. Ik zal natuurlijk even moeten constateren of zijn bedrijf de vereiste gezondheid bezit. Hoe is de naam?

doc Ik denk niet dat het zal gaan.

cabotin Waarom niet?

doc Mijn vriend heeft enkele minder prettige ervaringen met de papieren wereld, zoals-ie dat altijd noemt. Bovendien is-ie snel driftig, ik denk niet dat jullie elkaar zullen liggen. Hij is nogal losjes met zijn vuisten. Ligt altijd overhoop met de belastingen en zo. Een moeilijk mens. Je moet met hem weten om te gaan. Op z'n gemak stellen onder het genot van een stevige sigaar. Niet onmiddellijk tegen hem beginnen te blaffen en verschillende papieren onder z'n neus duwen... Nee, ik geloof niet dat u en mijn vriend samen op vakantie moeten gaan...

Kil is opgestaan, loopt naar de tafel, staat hinderlijk dicht naast Cabotin, pakt de flesopener, prutst er omstandig mee aan de fles. Enorm lawaai uit de keuken, vallende pannen etc. Kil, geschrokken, opent de fles met een ruk, een deel van de inhoud gaat over de broek van Cabotin. Gina komt de kamer in, ze heeft zich in haar vinger gesneden. Cabotin staat, kijkt naar haar, de stoel achter hem valt om. Kil springt op Gina toe, duwt haar in leunstoel, omarmt haar, steekt haar vinger in zijn mond.

doc *heftig* Ja, misschien kunt u morgen terugkomen, hè?

cabotin zijn ogen strak op Gina Natuurlijk... Ik begrijp het. Onder deze omstandigheden -

doc pakt Cabotins tas en papieren Als u zo vriendelijk zou willen zijn... u begrijpt...

cabotin doet een stap de kamer in Mijn hoed...

Kil trekt de hoed achter Gina uit de stoel, Cabotin wil hem aanpakken, Kil gooit hem naar Doc, Doc geeft hem aan Cabotin en duwt hem hardhandig de deur uit. Doc gaat achter de tafel zitten, het hoofd in de handen. Plotseling slaat hij met een felle beweging de flessen van de tafel.

doc machteloos Verdomme!

Kil staat snel op en holt de kamer uit. Stilte.

Doc staat, loopt naar het raam, kijkt en sluit de gordijnen. Gina ligt achterover op bed. Doc loopt naar de radio, zet hem aan.

Stilte. Doc draait langzaam zijn hoofd en kijkt in de richting van Gina. Dan loopt hij naar haar toe.

Donkerslag. Muziek.

Scène 3.

Licht. De radio speelt. Gina staat voor het raam, kijkt naar buiten. Draait zich plotseling om en gaat naar de keuken. Komt terug met een mattenklopper. Begint als een bezetene op meubels, vloerkleed en matrassen te slaan.

Haalt alles overhoop. Veroorzaakt een immense wanorde in de ruimte... Dan kruipt ze op het bed en bekijkt van hier, ineengerold als een kat, de chaos. Langzaam steekt zij haar duim in de mond, knippert met haar ogen, valt bijna in slaap... Voetstappen. Deur gaat open en Kil staat in de kamer.

kil Wat is hier aan de hand?!?! komt op haar toe, pakt haar vast

Wat mankeert jou!

Gina vecht om los te komen.

Hé, hé, heee!

Gina rukt zich los en verdwijnt in de keuken.

Wat mankeert jou eigenlijk! roept Kijk wat een bende je gemaakt hebt! verschuift enkele stoelen Wat een rotzooi heb jij hier gemaakt... Je bent zeker niet goed bij je hoofd...

Tjonge, jonge wat een bende... zit, begint zijn schoenen uit te trekken Is Doc nog thuis geweest? Nee? Dacht ik al... Ik ben benieuwd wanneer-ie weer boven water komt. Daar ben ik verdomd benieuwd naar. Ik heb nog naar hem uitgekeken. Op de bekende plaatsen. Niemand heeft hem gezien... schudt zijn schoenen leeg

Godogod wat een zand. Om gèk van te worden, al dat zand. Hij maakt zich natuurlijk zorgen over die geldschieter. Hoeft-ie zich niet bezorgd over te maken. Dàt komt wel in orde... Dat soort kerels doet niets liever dan zich gewichtig maken.

Allemaal paperassen, allemaal voorschriften. Niks voor Doc, als je het mij vraagt... *trekt zijn sokken uit, masseert zijn voeten* Leven uw ouders nog?... Tsss... hoe bestaat het. Komt je huis binnen en vraagt of je ouders nog leven. 't Is om je rot te ergeren. Ik kèn die man niet eens... *heftig* In godsnaam geen vertrouwelijkheden!
Stilte.

Gina!

Gina komt tevoorschijn. Kil steekt zijn voeten uit, ze knielt bij hem, begint zijn voet te masseren.

kil Hoe is het met je vinger?

Gina knikt.

Bovendien wordt-ie kaal. Dat zag ik meteen. Binnen een jaar is die man zo kaal als een biljartbal. Daar is niets aan te doen. Dat is een soort noodlot. Sommige mensen worden daardoor getroffen... De één heeft dit, de ander dat. Jij kan niet praten maar je kan tenminste luisteren. Dat is ook wat waard. Ik ken weinig mensen die zo goed kunnen luisteren als jij. Jij bent de enige die luistert als ik wat zeg. Jij begrijpt me. Ik kan met al mijn moeilijkheden bij jou terecht...

Doc is anders. Hij heeft de verantwoordelijkheid. Hij gaat als het ware gebukt onder een zware verantwoordelijkheid... Dat is ook niet eenvoudig. Integendeel. Dat is een grote

verantwoordelijkheid... Die verantwoordelijkheid dan, bedoel ik... Als je die te dragen hebt dan ben je nog niet jarig... Bij jou is dat anders. Jij begrijpt alles. Jij kan luisteren... Hoe is het met je vinger?

Gina knikt.

Doc gaat gebukt onder de zorgen. Hij moet alles nalopen. Zaken regelen. Contracten. Leningen. Afspraken... Ik vraag me af waar-ie nu weer uithangt.

Kil en Gina kijken elkaar aan.

Nou?

Gina schudt langzaam haar hoofd. Kil loopt naar het raam, opent het, kijkt.

Wat een rotzooi... Het is niet om aan te zien. jammer dat die ouwe dit niet meer heeft mogen meemaken, verdomd jammer... *grijnst, sluit het raam* Vind je ook niet? *lacht*

Hij geeft Gina een speels duwtje, ze valt achterover. Kil springt op de tafel. Gina wil opstaan.

heftig Liggen blijven! *met uitgestrekte wijsvinger* Kan je je herinneren dat we, die ouwe aan het schrikken maakten toen-ie met z'n bezopen kop onder de tafel lag te maffen? Doc had in de gootsteen een hele hoop kranten in de fik gestoken, het huis stond vol rook... En wij maar gillen. Brand! Brand! Help! God wat schrok die ouwe. Hij stootte bijna met zijn kop door de tafel heen van schrik. Goed dat-ie z'n pet op had. En meteen als een haas de straat op, hè. Dat wel. Veiligheid voor alles... We hebben hem de hele dag niet meer gezien. God wat hebben we gelachen... *begint*

te lachen God, wat een lol! *stopt plotseling met lachen* Wat zit je daar nou sip te kijken. Wat is er? Nou!

Een gebaar van Gina.

Wat is er nou?

Stilte. Hij pakt Gina beet.

Jij hebt toch geen geheimen voor mij? Hè? Jij verbergt toch niks?

Nou?

Gina reageert niet.

Hoe is het met je vinger?

Hij pakt haar hand en maakt het verband los. bekijkt vinger

Helemaal over...

Hij zit en begint zijn sokken en schoenen aan te trekken. Gina staat voor het raam, kijkt. Draait zich om en begint razendsnel de stoelen op hun plaats te zetten, draait de radio uit etc. De deur gaat open. Doc komt binnen, kijkt naar Gina, glimlacht.

kil Ben je daar?

Doc trekt zijn jas uit.

Mooi hoor om zo lang van huis weg te blijven. Je familie in onrust achter te laten... Waar hebben we dat aan verdiend? Nou?

Stilte.

Ik ben helemaal niet over jou te spreken, weet je dat?

Doc komt op Kil toe, pakt hem bij de schouders, schudt hem door elkaar, stopt, kijkt hem aan, begint dan te lachen - Kil lacht.

doc *snel* Een nachtje onder water geweest.

kil *snel* Lol gehad?

doc Gaat nogal.

kil Uitgeraasd?

doc Doet een mens weleens goed.

kil Net wat ik zeg.

doc Even eruit.

kil Je zorgen vergeten.

doc Je eens lekker laten gaan.

kil Was het lekker?

doc *ineens ernstig* Matig.

kil Zo?

doc Ik heb een vrouw ontmoet.

kil Dat kan de beste overkomen.

doc Vrouw van een jaar of vijfendertig. Goed postuur. Gescheiden van tafel en bed, je kent dat wel. Vrouwtje goedverzorgd achtergebleven. Eén kindje slapend in een kinderbedje. Bij haar thuis hebben we nog wat gedronken en gepraat over de dingen-des-levens. Dat komt altijd op hetzelfde neer. Nou zijn er bepaalde dingen die je niet ziet als iemand zijn kleren aan heeft. Je houdt er geen rekening mee dat wanneer iemand zich uitkleedt er weleens dingen kunnen zijn die je helemaal niet bevallen. Dat verwacht je gewoon niet...

kil Wat?

Stilte.

doc Ik heb honger. Ik verrèk van de honger. Is er iets in huis? Nou?

Gina verdwijnt in de keuken.

kil Hoe is het met die geldschieter?

doc Ik ben net nog even langs geweest.

kil En?

doc Hij was er niet.

kil Verder?

doc Ik heb een boodschap achtergelaten. Of-ie nog even langs wil komen... praten, de moeilijkheden uit de weg ruimen en zo.

Gina komt met pannetje binnen, Doc schuift aan tafel, eet.

doc Is er nog iets geweest?

kil Wat?

doc Post, bedoel ik. Uitnodigingen, aanbiedingen, voorstellen. Nog onder de mat gekeken?

kil Niets.

doc Wonderlijk.

Stilte. Gina zit achter de naaimachine, begint met veel geraas te naaien.

kil Verwacht je iets?

doc Wat?

kil Of je iets verwacht!

doc Je kan niet weten!

kil Dat is waar!

doc Wat heb jij gedaan?

kil Niks bijzonders.

doc Wàt?

kil Niks bijzonders!

doc Nog achter een baantje aan geweest?

kil Wat?!

doc *fel tegen Gina* Hou even op met die kankerherrie, wil je?

Gina stopt.

Ik kan mijn eigen woorden niet eens verstaan.

kil Schreeuw niet zo tegen d'r!

Doc verstart, zit onbeweeglijk. Dan draait hij zich plotseling om naar Kil.

doc Maak me niet kwaad.

kil Niemand maakt jou kwaad.

doc Nou je het er toch over hebt...

kil Ik heb het nergens over...

doc Als ik weer eens de een of andere zakelijke bespreking heb met deze of gene, dan lijkt het me beter dat jij je er buiten houdt. Je bederft de stemming.

kil Hoe bedoel je?

doc Je veroorzaakt onrust en spanning.

kil O ja?

doc Het is je karakter.

kil Wat is er met mijn karakter?

doc Je hebt een onrustig karakter.

kil *geërgerd* Dat hoor ik voor het eerst.

doc Ik heb het je al een hele tijd willen zeggen... Je zegt de verkeerde dingen. Je stoot mensen af. Je zit met je vingers aan hun kleding. Je bent onhandig. Je bevuilt ze. Je bent ruzieachtig. Je bent wild en onbeschaafd. Je gebruikt ruwe taal. Je ziet er niet tegenop om je sokken uit te trekken zodat iedereen tegen je zweetvoeten aan zit te kijken...

De naaimachine begint weer te draaien.

kil *heftig* Ik hèb geen zweetvoeten!

doc Bovendien wil je niet werken.

kil *schreeuwt* Ik heb géén zweetvoeten!

doc Je hebt absoluut geen zin om te werken. Je bent lui!

kil *tegen Gina* Heb ik zwéétvoeten?!

Gina buigt zich over haar naaimachine en voert de snelheid razend op.

doc *staat* Hou op!

Gina stopt de machine abrupt.

Ik geloof dat jij te lui bent om te werken... Voor zo iemand als jij is er van alles aan te pakken. Je hebt een goed stel hersens in je kop. Een paar stevige poten aan je lijf... De enige moeilijkheid is je karakter. Je bent erfelijk belast.

kil Erfelijk belast?

doc Inderdaad.

kil Als ik nou een rijbewijs had.

doc Wat moet je met een rijbewijs?

kil Ik weet een baantje als vrachtrijder. Internationaal

Expeditiebedrijf voor alle landen van Europa. Daar voel ik wel wat voor.

doc *staat op, ongeduldig* We moeten die zaak op poten zetten.

Daar gaat het om... ik maak me zorgen. Er zijn allerlei haken en ogen. Ik moet een borg zien te vinden. Iemand die vertrouwen in ons heeft. Iemand die ziet dat wij niet zomaar een stelletje klootzakken zijn. Iemand met zakeninstinct. Waar vind je zo iemand?

kil Ik zal 's voor je uitkijken.

Stilte.

doc *trekt zijn jas aan* Ik moet even weg.

kil Waarnaartoe?

doc Kijken of ik die knaap van Vermeulen te pakken kan krijgen. Ga je mee, Gina?

kil *wantrouwend* Wat moet je met Gina?

doc Hij heeft misschien passend werk voor d'r.

kil Ja, ja, ik kèn dat werk.

doc *scherp* Wat bedoel je?

kil Ik kèn dat werk, net wat ik zeg.

doc Ik had graag dat jij je wat duidelijker uitdrukte.

kil Je weet wat ik bedoel.

doc *op hem in pratend* Nou moet je eens goed luisteren. De schatkist is bijna leeg. De bodem schittert er al aardig doorheen, om het zo maar eens uit te drukken. Er moet brood op de plank komen. Verschillende aflossingen. Er is een hoge post aan representatiekosten...

kil Waarom zoek je zelf niks?

doc *fel* Ik ben met de záák bezig!

Stilte.

bijna fluisterend Weet jij soms een andere oplossing?

Zij kijken elkaar aan, dan wendt Kil zich af en verdwijnt in de keuken.

doc Gina!

Doc en Gina af. Kil komt de kamer in, loopt naar het raam, opent het en kijkt naar buiten. Stilte. Kil sluit het raam met een heftige beweging. Hij gaat in een stoel zitten en trekt zijn schoenen uit, ruikt er aan, gooit ze de kamer in. Trekt zijn sokken uit, hangt ze over de spijl van een stoel. Ruikt aan zijn voeten. Rolt zijn broekspijpen op en verdwijnt in de keuken. Komt even later terug met een bak warm water die hij voor de stoel neerzet. Loopt naar kast, pakt de stiletto, steekt hem in zijn zak. Zet de radio aan. Pakt krant. Zit in stoel en steekt zijn voeten in het water. Leest. Stilte. De trekbel rinkelt. Klop op de deur.

kil Ja!

Cabotin staat in de kamer.

cabotin Is uw broer...

kil Gaat u zitten. Hij is zo weer terug. Even een boodschap doen.

Cabotin zit, legt hoed op tafel, benen over elkaar.

Stilte.

Hij kan ieder ogenblik terugkomen.

Stilte.

cabotin Voor het geval...

kil *leest* Ieder ogenblik...

Stilte.

cabotin Ik kan later in de middag terugkomen...

kil Hij is zo terug.

cabotin Ik heb niet veel tijd.

kil *geërgerd* Stil nou even!

Stilte.

opeens opmerkzaam Wàt een onzin...

cabotin Pardon?

kil In die krant. Nog nooit zoveel onzin bij mekaar gezien.

cabotin Hoezo?

kil *vouwt krant op* Leest u nooit kranten?

cabotin Bijna dagelijks. Soms ontbreekt mij de tijd.

kil Ik lees alleen advertenties. Huwelijksadvertenties bijvoorbeeld.

Allemaal onzin... bent u getrouwd?

cabotin Ik ben getrouwd, ja.

kil Heeft u kinderen?

cabotin Een meisje en een jongen.

kil Leeftijd?

cabotin Mijn dochter is zeventien, de jongen drie.

kil Nakomertje?

cabotin Pardon?

kil Die huwelijksadvertenties, hè. De grootste onzin staat daarin. Ik moet er altijd om lachen.

cabotin Dat kan ik me voorstellen.

kil Hoe oud is uw dochter ook alweer?

cabotin Zeventien.

kil *met veelzeggend gebaar* Flink uit de kluiten gewassen?

cabotin *afgemeten* Tamelijk.

kil Moeilijke leeftijd, hè?

cabotin Mijn dochter is zeer verstandig.

kil Mijn vader, u weet wel, de hele dag met zijn pet op. Nou, die vader van mij heeft ook eens een huwelijksadvertentie geplaatst.

Hij is nu al zeker een jaartje of twintig dood. Dat wil zeggen, we denken dat-ie dood is. Twintig jaar geleden is-ie plotseling verdwenen. Ging even een maatje cognac halen. En dat was dan gelijk het laatste wat we ooit van hem gezien hebben. Nou begon-ie in die tijd al vreemde neigingen te krijgen. Een beetje afwezig en zo. Dus we kunnen rustig aannemen dat-ie dood is... Je kon anders wel met hem lachen. Hij zat vol grappen... Mijn moeder is al veel langer dood. Ik kan me haar moeilijk meer herinneren... De dood heeft behoorlijk huisgehouden in onze familie...

cabotin Ach...

kil Mijn vader was een echte grappenmaker. De grootste lol hadden we met hem. Maar de hele dag met z'n pet op, hè. Eigenaardige gewoonte. Toch wen je er aan. Op het laatst valt het je niet eens meer op. Je raakt er aan gewend...

cabotin U heeft een tragische jeugd.

kil Pardòn?!

cabotin Een moeilijke jeugd heeft u gehad.

kil Hoezo?

cabotin Uw ouders op jeugdige leeftijd verloren.

kil We hebben anders flink wat afgelachen. Die vader van mij die kon er wat van. Altijd wijven over de vloer.

cabotin O ja?

kil Nou en of. Mijn moeder was toch altijd ziek. Dus u begrijpt wel.

cabotin Wat akelig.

kil Mijn vader is ook eens met z'n bezopen kop onder een vrachtwagen gelopen... Hij was anders gèk op vrachtwagens. Hij was vrachtwagenmonteur van beroep. Altijd onder de olie.

cabotin Een ongeval?

kil Welnee! Deed-ie expres. Zat vol grappen.

cabotin Ah...

kil Hij mankeerde niks. Wat wil je, hij kende die vrachtwagens van binnen en van buiten... Wijven en vrachtwagens, dat was het wel ongeveer.

Stilte. Kil buigt zich opnieuw over zijn krant.

cabotin Denkt u dat uw broer nog komt? Ik heb een afspraak met hem.

kil Mijn broer heeft een eigenaardig gevoel voor tijd. Altijd op tijd. Altijd het juiste woord op de juiste plaats. Ik bewonder hem.

cabotin O ja?

kil Wat zegt u?

cabotin *op zijn hoede* Niks.

kil Wilt u de radio even uitzetten? Ik kan mijn eigen woorden niet eens verstaan.

Cabotin staat.

wijst Daar! De linkerknop.

Cabotin draait de radio uit.

Dank u.

Cabotin maakt aanstalten om te vertrekken.

Kijk, de zaak zit zo... Hoe moet ik u dat nou uitleggen... Wij verkeren in een moeilijke situatie. Het is vooral een kwestie van geld. Mijn broer Doc, u kent hem toch?

cabotin Inderdaad. *gaat weer zitten*

kil Mijn broer is bezig die zaak op poten te zetten. Ideeën genoeg. Net als mijn vader. Maar de middelen ontbreken. En zonder middelen doe je niks.

cabotin Dat kan ik u niet afstrijden.

kil Zoals u zegt. En deze toestand brengt mijn broer in een enigszins hopeloze situatie. Hij is min of meer ten einde raad. Als u begrijpt wat ik bedoel..

cabotin Niet helemaal. *staat weer op*

kil Ik zal het u uitleggen. Het is nogal ingewikkeld, maar ik zal het u uitleggen. U kent mijn zuster?

cabotin Ik heb haar gezien. *zit weer*

kil Ze ziet er behoorlijk uit, al zeg ik het zelf. Goed figuur. Frisse oogopslag. Hoe oud zei u dat uw dochter was?

cabotin Zeventien.

kil Mijn zuster zal een jaar of wat ouder zijn. Een echte vrouw. Zegt niet veel, maar het is een echte vrouw.

cabotin Ze is erg mooi, dat zag ik meteen.

kil Geen bezwaar tegen een groen blaadje, hè?

cabotin Hoe bedoelt u?

kil U heeft een dochter?

cabotin Dat wel.

kil Dan begrijpen we elkaar toch? Nietwaar? De moeilijkheden zijn groot. Geen brood op de plank. Hoge post aan representatiekosten. Afijn, u begrijpt...

cabotin Zware tijden.

kil Maar er zijn bepaalde dingen die men niet ongestraft kan doen.

cabotin Ik begrijp wat u bedoelt.

kil Wat bedoel ik dan?

cabotin In het nauw gedreven doet men dingen die men later betreurt.

kil O ja?

cabotin Men neemt een besluit. Men maakt gebruik van bepaalde omstandigheden.

kil Welke omstandigheden?

cabotin Uw ouders leven niet meer. Uw zuster is jong en uitzonderlijk mooi... Ik ken het leven.

kil *scherp* U denkt toch niet dat ze de hoer uithangt?

cabotin Heb ik dat gezegd?.

kil *verstoord* Wilt u me even een handdoek aangeven? Daar, in die kast... Nee, dáár! Bovenste la! Ja!

Cabotin pakt handdoek, geeft hem aan.

kil U heeft geen idee hoe moeilijk wij het hebben om het hoofd boven water te houden. *droogt zijn voeten* De honger staat voor de deur, om het zo maar eens te zeggen. Maar wij zijn keurig. Dàt wel.

cabotin Vanzelfsprekend.

kil Tot de laatste snik zullen wij keurig blijven en daarna zien we wel weer verder.

cabotin *staat* Ik bewonder uw standpunt.

kil *begint zijn sokken aan te trekken* U kunt het overdreven vinden, maar ik ben erg voor de verzorging van de voeten. Sterker nog, ik ben voor regelmatige verzorging van het hele lichaam. Een douche hebben we nog niet, maar iedere avond was ik mijn hele lichaam. De voeten minstens twee maal per dag. Niet dat ik last van zweetvoeten heb. Nee hoor. Helemaal niet... Mijn vader wel. Die was dan ook de hele dag op pad. De hele dag op sjouw. Van de ene afspraak naar de andere. Vrouwengeschiedenissen, hè. Heeft u veel vrouwengeschiedenissen?

cabotin *afgemeten* Ik ben getrouwd.

kil Mijn vader was ook getrouwd. Vandaar. De hele dag z'n lul uit z'n broek. Wat dat betreft kon je hem nauwelijks van een hond onderscheiden.

cabotin *op het punt te vertrekken* Ik denk dat ik het de volgende keer maar weer eens probeer. Ik heb nog andere afspraken.

kil Afspraakjes, hè? Mijn vader had ook altijd allerlei afspraakjes.

Op de meest ongelegen tijden van de dag.

cabotin Mijn afspraken zijn strikt zakelijk.

kil *vrolijk* Ja, ja, precies mijn vader!

cabotin *ongewoon fel* Ik bèn uw vader niet!

kil *staat en schreeuwt* U stort ons in het ongeluk, meneer!

Ze kijken elkaar aan.

cabotin strak, maar op de een of andere manier toch onder de indruk Hoe bedoelt u dat...

kil pakt hem bij de revers Mijn broer is tot alles in staat. Hij is de gekste dingen van plan... Alles hangt van u af. Alles!

Cabotin verweert zich.

Als u niet voor dat geld zorgt, dan loopt alles hier mis! Begrijpt u dat?

Kil heeft Cabotin in een hoek gedreven, in zijn uitgestrekte hand de stiletto. Hij kijkt ernaar, laat het lemmet glinsteren...

opgewonden Niet dat ik je iets zal doen... Ik doe geen vlieg kwaad. Maar het geeft me een gevoel van zekerheid. Dat ding geeft mij het gevoel dat ik de hele wereld aankan. Het blinkt. Kijk! Het is scherp. Iedere dag wordt het geslepen. Door een vakman. Iemand die weet hoe een goed geslepen mes te pas kan komen. Kijk!

Kil pakt Cabotin bij de arm en stoot het mes, vlak onder de oksel van Cabotin, in de deurpost. Stilte. Kil laat het heft los.

Voel!

Cabotin aarzelt. Kil pakt zijn hand en dwingt hem het heft vast te houden.

Nou, hoe voelt dat, hè?

Met een snelle beweging trekt Cabotin de stiletto uit het hout en richt hem op Kil.

kil Hé... wat zullen we nou hebben? Nee toch... Met mijn eigen mes?

Wil jij mij met mijn eigen mes te lijf? Raar mannetje ben je toch.

cabotin sist Ik heb genoeg van jouw streken. Ik heb er schoon genoeg van.

kil Precies mijn vader. Was ook niet goed bij zijn hoofd.

cabotin Jij denkt dat je je alles kan veroorloven. Jij denkt dat je mij bang kan maken, hè?

kil *spreadt zijn armen* Waarom zou ik jou bang maken?

cabotin Opsluiten moesten ze jou. Je bent een gevaarlijke psychopaat!

kil Hoe is het mogelijk. Letterlijk de woorden van mijn vader. Je moet hem gekend hebben. Hij had tenslotte honderden vrienden... Ga nou even rustig zitten en vertel...

cabotin *trillend van woede* Ik kèn jouw vader niet!

De deur vliegt open, Gina staat in de kamer. Stilte. Cabotin en Kil kijken naar haar. Gina ziet er totaal 'anders' uit. Zeer sexy, bijna ordinair gekleed en opgemaakt: een zeer korte leren rok, visnetnylons, hoge hakken en een ver openstaand skinfit shirt. Ze ziet er enigszins verlegen uit.

kil *komt in opperste verbazing op haar toe* Waar is Doc...

Ze kijken elkaar aan, dan gaat Kil snel de deur uit. Stilte. Cabotin legt de stiletto op tafel. Gina gaat langzaam met haar tong over haar lippen alsof ze een vreemde smaak proeft.

cabotin *stuntelig* Ik denk dat ik maar weer opstap... *pakt zijn tas, zijn hoed* Ik heb nog enkele afspraken. Mijn tijd is beperkt...

Gina kijkt hem aan, ze glimlacht. Sluit de deur.

Uw broer zal voorlopig toch wel niet thuis komen, veronderstel ik?

Gina gaat op bed liggen, kijkt Cabotin bijna uitdagend aan.

Zoals u wel zult begrijpen is mijn tijd beperkt. Ik ben een man van de klok. Mijn hele leven is van dag tot dag ingedeeld. Het leven van een zakenman...

Gina knikt en glimlacht.

U heeft een betoverende lach, dat moet ik toegeven.

Cabotin zit.

Betoverend. Voor zo'n lach gaat zelfs een man als ik door de knieën. En dat wil wat zeggen. Ach... u begrijpt dat wel. Mensen als ik komen overal over de vloer. Besprekingen, inlichtingen, contractjes opmaken, handtekening hier, handtekening daar. Met allerlei slag mensen heb ik te maken. En dan komen de intimiteiten los. De confidenties. Daar raak je na jaren helemaal aan gewend. Je laat het over je heen gaan. Je luistert naar de moeilijkheden. Je spreekt hier en daar, voor zover het in je vermogen ligt, een bemoedigend woord. Je helpt de mensen waar je kan... Niet dat het altijd op waarde geschat wordt. Maar daar gaat het niet om... Laatst nog. Ik kom ergens aan huis. Voor een verzekering, eigenlijk meer een lijfrente.

Alleen de handtekening van de vrouw ontbrak nog. Keurige vrouw, zo te zien, echt keurig. Haar man was naar z'n werk, begrijpt u. Zijn handtekening had ik al. Die was niet meer nodig... Ik pak het contractje uit mijn tas en geef het die vrouw ter inzage. Ze biedt mij een kopje koffie aan. Dat sla ik niet af. Daar zit niks kwaad in. Zegt u nou zelf. Als u mij hier op dit moment een kopje koffie aanbiedt, dan kan ik dat rustig accepteren... Enfin, ik drink mijn koffie. En die vrouw maar naar mij kijken. Ach, ik ben dat gewend.

Dat kijken, bedoel ik. Vooral vroeger, toen ik jonger was dan nu. Een soort geheimzinnige aantrekkingskracht voor vrouwen. Je weet niet waar dat aan ligt. Het is nu eenmaal zo. Ze kijken naar je. Ik denk altijd bij mezelf, kijken jullie maar. Er steekt geen kwaad in voor een vrouw om naar een man te kijken. Ik weet natuurlijk niet wat er in hun hoofd omgaat. Dat interesseert me niet. Daar heb ik tenslotte niks mee te maken. Het is de natuur, die ondoorgrondelijke natuur, denk ik altijd maar... Dus ik zit daar met mijn koffie en die vrouw maar kijken. Niks bijzonders, denk ik bij mezelf. Je hebt het of je hebt het niet... Maar plotseling gebeurt er iets eigenaardigs. Iets wat ik niet verwachtte, waar ik geen rekening mee gehouden had. 'Wat denkt u hiervan,' zegt ze. Ik kijk naar haar en zie dat ze bezig is haar blouse open te knopen... U kunt zich voorstellen dat ik daar wel even van schrok. Ik bedoel, het was een vraag en een handeling tegelijkertijd, die mij even in verwarring bracht... Een verwarring die groter en begrijpelijker werd toen ik merkte dat ze mooi was... Uitzonderlijk mooi gebouwd, om het zo maar eens uit te drukken...

Gina draait zich snel af.

Nou moet u niet onderschatten wat zich daar aan mijn blikken vertoonde. Een halfnaakte, uitzonderlijk mooi gevormde vrouw... Ik wil maar zeggen, een man is een man en een man is niet van steen...

Gina heeft haar blouse losgeknoopt en draait zich om. Cabotin pakt een zakdoek en veegt over zijn gezicht.

Warm is het hier... uitzonderlijk warm. Zal ik een raam openzetten?
blijft zitten Heeft u er bezwaar tegen als ik mijn jasje uittrek?

Nee?

Hij trekt z'n jasje uit, wil het over de leuning van zijn stoel hangen, Gina steekt haar hand uit, Cabotin aarzelt, hij geeft haar het jasje, ze laat het op de grond vallen.

lachend Warm, hè?

Gina knikt. Cabotin schuift dichterbij haar toe.

Ik... ik denk dat het wel goedkomt met die lening. Ik heb uw broer leren kennen als een betrouwbaar man. Ik geloof dat wij zonder bezwaar in zee kunnen gaan. Nietwaar? In zee... Bovendien heeft u zoiets onweerstaanbaars... Hoe zal ik het zeggen, zoiets veroverends. Ik moet zeggen dat u mij enigszins in verwarring brengt. Iets wat mij maar zelden overkomt...

Cabotin, in een opwelling, legt zijn hand op haar knieën - indringend Als je mij een beetje ter wille was, dan zou dat de zaak eenvoudiger maken. Ik zou veel voor jullie kunnen doen. Ik zou jullie in één slag uit de moeilijkheden kunnen helpen. Ik heb een grote invloed op mijn directeuren...

Gina staat plotseling op. Cabotin valt op zijn knieën, Hij grijpt Gina bij haar enkels.

opgewonden Niet weglopen... Je moet goed begrijpen wat ik bedoel. Het is niet veel wat ik vraag... Ik kèn het leven. Ik weet wat het te bieden heeft. Mijn interesses in de jeugd zijn groot. Zij hebben de toekomst, zij zijn het leven. Zij zijn de bron van alle leven...

Zijn handen tasten langs haar benen omhoog. Hij komt langzaam overeind, zweet gutst over zijn gezicht.

Het is die verschrikkelijke diepe warmte van de jeugd waar ik naar verlang... Die ik nodig heb om te voelen dat ik besta. Het is...

Zijn handen betasten haar lichaam. Met een snelle beweging stoot Gina hem van zich, hij slaat voorover, zijn bril valt. Langzaam gaat de buitendeur op een kier; vaag en nauwelijks zichtbaar ziet men Doc en Kil naar binnen kijken. Cabotin kreunt, op handen en voeten zoekt en tast hij naar zijn bril.

Dat had je niet moeten doen. Waar ben je? Mijn bril. Waar is mijn bril... Verdomme. Wat is dit voor manier om iemand te behandelen! Ik denk dat ik me uit deze zaak terugtrek. Ik zal hierover met mijn directeur spreken. Een stel zigeuners, dat zijn jullie. Zonder enig fatsoen. Zonder beschaving... Waar is mijn jas! Verdomme, waar heb je mijn jas gelaten? Ik moet weg. Ik moet hier vandaan. Terug naar de beschaafde wereld...

Hij tast rond, pakt een kledingstuk dat op het bed ligt, ruikt eraan, het is van Gina.

boosaardig en opgewonden Waar ben je, stinkmeid, kleine rothoer! Kom hier, dan zal ik je geven wat je nodig hebt! Dan zal je zien hoe een man als ik dat aanpakt... Ik zal je een beurt geven... Kleed je uit! Verder! Kom hier! Ga liggen! Op de grond! Liggen! Hier! Ik zal je...

De deur slaat plotseling open.

doc *verwonderd* Wat is hier aan de hand?

cabotin *schrikt geweldig* Een misverstand... Het is een misverstand!

doc Dat zie ik.

cabotin Ik ben mijn bril kwijt...

doc Wat heb je daar in je handen?

kil Verrek, je hebt mijn zuster uitgekleet!

cabotin Dat heb ik niet gedaan!

doc Ze ligt anders spiernaakt op bed...

cabotin *struikelt en valt*. Dat heeft ze zelf gedaan!

kil Jij loopt er anders ook nogal luchtigjes bij. Was je soms van plan hier te blijven logeren?

cabotin Uw zuster heeft mij geslagen...

doc Daar zal ze d'r reden wel voor hebben.

kil Je dacht zeker dat je in een bordeel terecht was gekomen.

cabotin Ik heb mij vergist...

doc Dat geloof ik ook.

kil Net mijn vader.

cabotin Ik zal u alles uitleggen.

doc *dreigend* Hoeft niet Cabotin. We begrijpen je zo wel.

kil We kènnen jouw soort.

doc Jij behoort tot een bepaald soort mensentype.

kil Een heel akelig soort mensentype.

doc We hebben je daarnet even gade geslagen. Het was fraai hoor. Je leek wel een wild beest. En dat op jouw leeftijd...

Cabotin staat en wankelt in de richting van de deur. Kil en Doc grijpen hem ieder bij een arm en sleuren hem op de tafel.

cabotin *heftig* Laat me los!

doc Hoe staat het met die lening? Komt daar nog wat van?

cabotin Ik ben een ondergeschikte.

doc Kunnen we niet even tot zaken komen of heb je liever dat ik eerst met je directeur ga praten. De zaak uitleggen en zo... Maar als je erop staat, wil ik de politie wel even bellen. Dan kunnen we alles onder getuigen tot een oplossing brengen.

cabotin U maakt mij kapot...

doc Wat wil je dan? Jou hier maar een beetje laten aanrotzooien, in bad stoppen en je dan met een taxi naar huis brengen?

Eigenaardige opvattingen hou jij eropna, Cabotin.

cabotin U breekt mijn carrière. Ik heb vrouw en kinderen, zegt u dat niets?

doc Leuk voor je vrouw als we haar vertellen hoe jij bij je klanten huishoudt.

kil En wat voor taal jij uitslaat.

doc En dat je half naakt, met schuim op je bek, je klanten probeert aan te randen.

kil Hoe oud is je dochter ook alweer?

cabotin Zeventien...

kil Al eens verkracht door een oudere heer?

cabotin *bijna huilend* Hebben jullie dan geen enkel gevoel!

doc Dàt is het toppunt.

Kil knipt zijn stiletto uit, bedreigt Cabotin.

kil Net een huilerig oud wijf. Wat dat betreft lijk je sprekend op mijn vader. Is het niet zo, Doc?

Doc pakt de stiletto van Kil.

doc Luister eens, Cabotin. Toen wij net binnenkwamen was Kil vast van plan jou zo'n pak op je sodemieter te geven dat je vrouw en kinderen je niet meer zouden herkennen... Hij was van plan om je oren af te snijden, nietwaar Kil? Je daarna eventueel te castreren, natuurlijk alleen in overleg met je vrouw, nietwaar Kil? Maar in verband met je leeftijd hebben we besloten je nog één kans te geven.

kil Eigenlijk ben je te goed voor dit leven, Doc.

doc Ik geef je tot morgen de tijd om die lening rond te maken.

cabotin Daar heb ik minstens een week voor nodig.

doc Als wij morgen nog niets positiefs gehoord hebben, zullen we je vrouw en je directeur inlichten. Begrepen?

Cabotin knikt.

En geen gebbetjes verder, hè? Grapjas!

cabotin Mijn bril...

doc Die zullen we goed voor je bewaren.

kil We zullen hem voor je schoonmaken.

doc Oppoetsen zullen we hem.

kil Je zal hem niet meer herkennen.

doc *nadrukkelijk* Tot morgen, Cabotin...

Kil pakt de hoed van Cabotin, geeft hem aan Doc, Doc geeft hem aan Cabotin.

Je hoed...

Doc en Kil gooien Cabotin hardhandig de deur uit. Gina staat met het jasje van Cabotin in haar handen, voelt in de binnenzak, haalt er een portefeuille uit, opent hem, haalt enkele bankbiljetten

tevoorschijn, legt ze op tafel. Kil loopt de kamer in, pakt de bril van Cabotin. Zet hem op, knijpt zijn ogen dicht, kijkt naar Gina, met iets vernauwde ogen. Gina draait zich naar hem toe, komt op hem af, grijpt hem, kietelt hem, hij begint te lachen, hysterisch, weert haar af en valt ruggelings op het bed. Gina zit nu boven op hem. Ze vechten. Doc zit aan tafel, gaat met zijn handen over zijn ogen. Plotseling staat hij op, tilt zijn stoel op en zet hem met een klap weer neer.

doc *gespannen* Ik heb honger... Ik verrèk van de honger... Is er iets in huis?

Gina komt van het bed af, ze schuift het geld naar hem toe. Stilte. Dan slaat Doc de biljetten van de tafel.

ingehouden Verdomme!

Donkerslag

tweede akte

Scène 1.

Licht. Doc ligt op zijn rug, in het midden van de kamer, benen in de lucht. Kil komt uit de keuken de kamer in - staat als aan de grond genageld.

kil Wat ben jij aan het doen?!

doc Oefeningen...

kil Oefeningen? Waarvoor?

doc Grond oefeningen. Dat is goed voor de gezondheid. Dat bevordert de spijsvertering en bloedsomloop. Spierontwikkeling... Zou voor jou ook helemaal niet gek zijn...

kil Ik voel d'r niks voor.

doc Nee... dàt dacht ik wel...

kil Dat heb ik niet nodig. 't Is trouwens geen gezicht zoals je daar ligt. Lijkt wel alsof je ziek bent.

doc *stopt* O ja?

kil Bovendien lijkt me dat helemaal geen representatieve houding. Geen houding om zakelijke relaties op hun gemak te stellen.

doc *staat, maakt boksende schijnbewegingen* Daar hebben we jou toch voor...

kil Ik denk dat we maar 's naar een andere zakelijk leider om moeten zien. Dat denk ik.

doc *schudt zijn spieren los* Zo... dat frist lekker op... Even dat fatsige dikke gevoel uit je body schudden... Zo kunnen we de nieuwe dag met frisse moed in de ogen kijken. *gaat zitten* En wat ben jij van plan.

kil Ik?

doc Wat heb jij voor vandaag allemaal op je agenda staan?

kil Verschillende dingen.

doc Dat zal wel, ja.

kil Ik denk dat ik maar 's op die advertentie afga. Eersterangs automonteur gevraagd. Stond in de krant van vorige week. Ik denk dat ik daar maar 's op afga.

doc Ga jij d'r maar 's op af, jongen. Ik weet zeker dat ze daar al de hele week vol ongeduld op je zitten te wachten.

kil *zoekend in stapel kranten* Waar is die verdomde krant nou?!

doc Wat moet je met die krant?

kil Ik zoek die verdomde advertentie... Voor het adres. Als ik niet achter dat adres kom dan kan ik net zo goed niet gaan.

doc Ik denk dat ik weet waar die krant is.

kil *verrast* O ja?

doc Ik denk dat je daar zelf je reet mee hebt afgeveegd.

kil Da's dan mooi...

doc Dat is het zeker. Dan weten we gelijk hoe het komt dat die plee altijd verstopt is. Jij gebruikt minstens één krant per keer.

kil Nou en?

doc En daarom zijn de kranten hier altijd weg en is de plee altijd verstopt... Zo komen we d'r niet jongen. Op geen stukken na...

Trekbel rinkelt. Kil loopt naar het raam. Voetstappen. Klop op de deur. Doc opent de deur. Cabotin staat in de kamer, hij heeft een lange overjas aan.

doc *aangenaam verrast* Ah... Cabotin van de Bera, verzekeringen en persoonlijke leningen... Komt u verder! Kunnen we gelijk tot zaken komen.

cabotin Ik wil u mijn welgemeende excuses aanbieden voor het gebeurde, gisteren...

doc Ga toch zitten, Cabotin!

kil *enthousiast* Ja, maak 't je maar 's lekker makkelijk, Cabotin!
Cabotin zit, ongemakkelijk.

Hoe is 't nou met die lening? Loopt 't een beetje?

doc *scherp* Hou jij je d'r even buiten, Kil!

kil Okee okee, okee. Ik zeg niks meer. Ik luister.

doc *zit* En?

cabotin Nogmaals... Mijn excuses voor het gebeurde... Ik verloor mijn zelfbeheersing... Het was allemaal een misverstand, een onaangenaam incident...

doc Onaangenaam, dat is het juiste woord.

kil *snel* Zo denk ik er ook over...

Waarschuwend blik van Doc. Verontschuldigend gebaar van Kil.

cabotin Ik dacht dat wij misschien tot een overeenkomst konden komen... Ik zou u een klein handgeld kunnen geven... Ik heb een privéspaarrekening, meer een studiefonds voor mijn kinderen... We

zouden dat onofficieel, in een sfeer van wederzijds vertrouwen, in de vorm van een mondelinge afspraak kunnen regelen... U moet dat zien als een niet terugvorderbaar voorschot. Daarna zal ik, indien u mij uw vertrouwen schenkt, al het mogelijke doen om die lening in orde te krijgen...

Het enige wat ik u verzoek is, dat u het onaangename incident van gisteren niet tegen mij zult gebruiken... Dat is het enige.

kil Hoeveel had je gedacht, Cabotin? Dat handgeld, bedoel ik. Daar zijn we erg nieuwsgierig naar, hè Doc?

cabotin Het is een kleine spaarrekening...

kil Hoeveel Cabotin?

cabotin Ik had het bestemd voor de studie van mijn kinderen...

kil Nou?

cabotin Het zal nu, inclusief rente en overschrijvingskosten, een kleine zevenhonderd gulden zijn.

kil Dat klinkt niet gek, hè Doc? Da's een aardig aanvangskapitaaltje.

doc *plotseling* Vergeet 't maar, Cabotin!

cabotin *geschrokken* Hoe bedoelt u?

doc Ik moet je geld niet. Hou 't maar, voor je kinderen... Ik moet 't niet. Je privé-geld niet, je lening niet, niks. Ik blijf liever gezond.

cabotin Maar...

doc Maak je geen zorgen en vergeet de hele troep.

kil *verbaasd* Ben jij niet goed bij je hoofd?!

doc *tegen Cabotin* Ik heb het liefste dat je zo gauw mogelijk opsodemieter. Pak je jas, je tas en de hele troep en sodemieter op. We zijn je vergeten...

cabotin *staat* Zal ik dan maar...

doc Hoe eerder hoe liever.

Cabotin pakt zijn jas en tas, draait zich om.

doc Een ogenblik!

cabotin Pardon?

doc Dat contractje kan je beter hier laten...

Cabotin zoekt in zijn tas, haalt contract tevoorschijn en legt het neer. Doc pakt het en verfrommelt het.

cabotin *bij de deur* Dan ga ik maar... Hè?

doc De groeten...

Cabotin af. Kil staat op, loopt naar het raam en kijkt, Doc begint te lachen. Kil draait zich om, kijkt naar Doc.

kil *hoofdschuddend* Ik begrijp niets van jou, weet je dat? Volgens mij ben jij te goed voor deze wereld.

doc *anders van toon* Die vrouw, hè, waar ik je laatst van vertelde...

kil Eh?

doc Da's een keurig type. Ze heeft me gevraagd of ik bij d'r kom wonen. Ze is gèk op mij... ze heeft een groot bed en een klein sportwagentje. Een Spider. Een groot huis met centrale verwarming, ingebouwde tv, verschillende kamers en een kind in een kinderbedje.

kil *nors* Doe je het?

doc Ik weet het niet.

kil Je gaat je gang maar.

doc Er zit één vervelende kant aan.

kil O ja, wat dan wel?

doc Ik vind d'r niet zo aantrekkelijk. Ze is een beetje slap. Niet dik.
Maar ze zit wel een beetje slap in d'r vlees. Dat gaat op den duur irriteren.

kil Ze heeft een sportwagentje, zei je?

doc Een Spider.

kil Heb je er al in gereden?

doc Wat dacht je...

kil En?

doc Ik zou makkelijk bij d'r in kunnen trekken. Ruimte zat.

kil *snel* Heb je al over ons gepraat?

doc Nog niet. Je moet dat soort dingen voorzichtig aanpakken. Niet overhaast te werk gaan.

kil Je was toch niet van plan ons in de steek te laten, hè?

doc *kijkt hem aan* O nee?

kil Wat moeten wij zonder jou beginnen? Niks toch zeker?

doc Je zou een baantje kunnen zoeken.

kil *geëmotioneerd* Dat is het niet, Doc. Dat baantje komt wel. Ik vind wel iets... Maar we moeten bij elkaar blijven. Ik weet niet waarom. Het lijkt me verschrikkelijk als we niet meer bij elkaar zijn. Begrijp je dat?

doc Het kan niet altijd zo blijven, jongen.

kil Waarom niet? Ik bedoel, we hebben het toch goed samen? We zijn met die zaak bezig en zo...

doc Vergeet het maar... die zaak.

kil Hindert niet. Straks is er iets anders.

We kunnen alles aan samen. We zouden een garage kunnen beginnen.

doc Ik zou het maar vergeten.

kil We zouden tweedehands wagentjes kunnen inkopen. Een beetje opknappen. Gecoverde bandjes eronder. Motortje schoonmaken. Hier of daar een pakking vernieuwen.

doc Voel jij je in staat tot revisie van wagens die tweehonderdduizend kilometer achter de wielen hebben?

kil Waarom niet?

doc Je hebt een moeilijk karakter. Je ligt zo met de klanten overhoop.

kil Eén blik onder de motorkap en ik weet waar het zit...

doc Tsss...

Stilte.

Ik heb met Vermeulen gesproken. Over Gina. Hij kan d'r wel gebruiken.

kil Ik vertrouw hem niet.

doc Z'n club loopt goed.

kil Je hoeft mij niks te vertellen, ik kèn die club. Ik ben er vaak genoeg geweest.

doc *heftig* Ze is toch zeker niet te stom om haar benen te laten zien!

kil En de rest?

doc Ze ziet er goed genoeg uit om een vak te leren!

kil Ik weet wat er van die wijven daar verwacht wordt.

doc Wat wordt er dan van die wijven daar verwacht?

kil Dat weet jij net zo goed als ik.

doc Denk je dat ik niet weet wat ik doe?

kil Jij weet wat je doet...

doc Dat dacht ik ook.

Stilte. Doc loopt naar de deur, pakt zijn jas.

kil Het is lang geleden dat-ie verdween.

doc Wie?

kil De ouwe.

doc Nou, en?

kil Denk je nog weleens aan hem?

doc Nooit.

kil Hij heeft ons in de steek gelaten. Dat vergeef ik hem nooit.

doc Ik was blij dat-ie opsodemierterde.

kil Hij zat vol grappen.

doc Hij had ze niet allemaal op een rijtje.

kil Ik moest altijd verschrikkelijk om hem lachen. Ik hou er niet van om alleen te zijn...

doc We zijn altijd met z'n drieën geweest.

kil Met z'n vieren.

doc Met z'n drieën!

kil Hij kookte voor ons. Het was niet te vréten.

doc *staat* Ik denk dat ik die vrouw maar weer eens ga opzoeken.

Misschien kan ze me wat geld lenen. Ik zal met dat kind van d'r

gaan wandelen. Z'n snotneus afvegen. Broek ophijsen, snoep

kopen, in Blijdorp naar de apies kijken. Ik zal met dat Spidertje van

d'r langs de wegen scheuren. We kunnen naar het circuit gaan, de wegligging testen. Ik zal dat slappe vlees van d'r op de koop toevenemen. Een mens went tenslotte aan alles.

kil Als jij d'r tussenuit knijpt, Doc...

doc Wat dan?

kil Ik weet het niet precies. Maar deze keer gaat het niet zo gemakkelijk. Dat verzeker ik je.

doc Is dat een bedreiging?

kil Ik weet het niet. Maar ik meen wat ik zeg. Dit zal me geen tweede keer gebeuren...

doc Wàt zal jou geen tweede keer gebeuren...

kil Ik weet het niet...

doc Dat merk ik.

kil *zijn handen trillen* Ik waarschuw je...

doc Jij hebt het weer behoorlijk op je zenuwen, hè?

kil *met dichtgeknepen ogen* Ga niet verder, Doc... Stop d'r mee!

doc Wat heb jij toch een verdomd idioot karakter... Wat heb ik toch verdomd veel last met jou...

kil Stop d'r mee, Doc!

doc *doordrammend* Ik ben nog geen ogenblik met je in de kamer of je stelt je aan als een krankzinnige. Je begint te sissen en te sputteren, je bent niet eens meer te verstaan. Het kwijl loopt langs je bek, je ogen rollen...

Kil springt overeind, grijpt Doc bij de keel, drukt hem achterover op de tafel.

kil *met geknepen stem* Als jij je smoel niet houdt dan doe ik je wat, Doc. Begrijp me goed. Ik verdom het langer dat je zo tegen me praat. Ik verdom het langer dat je mij als een gek behandelt. Snap je dat?

doc Wat wil je nou?

kil *zacht* Dat je ophoudt...

doc Waarmee?

kil Ik...

doc ...weet het niet. Dat heb ik de laatste tijd vaker gehoord. *pakt Kils handen, maakt ze los* Wou je mij soms vermoorden? Hè? Omdat je het niet weet? Denk je dat dat de oplossing is? Hè?

Kil zit op stoel, hoofd in handen.

Ik heb wat met jullie te stellen, hoor. De hele dag vlieg ik van hier naar daar. Probeer de zaken te regelen. Tracht een betere toekomst voor de familie op te bouwen. Gooi een balletje op... En als ik thuiskom, word ik nog bijna vermoord ook.

kil Ik... bedoelde het niet zo.

doc Nee, natuurlijk niet. Maar als ik niet zo'n dikke nek had, mijn adem niet had ingehouden en kalm was gebleven, dat had ik nu met een opgezwollen blauwe harses op de grond gelegen. Koud en stijf. Wat had er dan van jullie terecht moeten komen? Jij in de gevangenis en Gina in een inrichting. Mooie boel zou dat zijn.

kil *staat op* Ik ga weg.

doc Waarnaartoe?

kil Een luchtje scheppen.

doc *vriendelijk* Lekker uitwaaien?

kil Een beetje tot rust komen.

doc Goed idee.

kil Misschien kan ik een baantje vinden.

doc Wie weet.

kil Er valt altijd wel iets aan te pakken voor iemand als ik.

doc Vast er zeker.

kil Blijf je thuis?

doc Ja.

kil Je blijft?

Doc knikt.

kil Okee?

doc Okee.

Kil loopt naar de deur.

Kil!

kil Wat is er?

Stilte. Kil draait zich om. Doc en Kil kijken elkaar aan, lachen. Kil af. Doc loopt naar het raam, opent het en kijkt. Stilte. Sluit het raam, loopt naar de hoek, pak de tas, gooit de inhoud op de vloer en loopt naar ladenkast. Haalt er wat zakdoeken, ondergoed en andere spullen uit en stopt ze in de tas. Loopt naar de tafel en zet de radio aan. Kijkt op zijn horloge, luistert... Gaat naar het bed, zit een ogenblik, trekt zijn schoenen uit en ligt dan achterover, handen onder het hoofd, kijkt naar het plafond. Sluit zijn ogen. De muziek speelt. Voetstappen. De deur gaat open en Gina verschijnt, in haar armen etenswaren, pakjes, flessen etc. Haar kleding is gescheurd en haar gezicht zit vol vegen, alsof ze gehuild heeft. Ze

legt de spullen op tafel, zet de radio af, gaat naast Doc op bed zitten, streelt hem over zijn haren, zoent hem op zijn ogen. Doc wordt wakker, pakt haar hoofd in zijn handen, trekt haar over zich heen, streelt haar... kijkt haar in het gezicht.

doc Wat zie je er uit!

Hij pakt laken, spuwt er op en begint haar gezicht schoon te poetsen.

Zo, dat is beter...

Drukt haar achterover op het bed, streelt haar, men hoort Gina ademen, af en toe kreunt ze, haar handen trekken Doc's kleding los. Plotseling duwt Doc haar van zich, staat op.

Ik moet weg. Ik zal misschien een tijdje weg blijven. Ik zal nu een grote slag moeten slaan, zodat we in één klap uit de moeilijkheden zijn. Als het lukt, dan zijn we er bovenop, hoor. Dan begint het goeie leven. Luxe. De hele dag op je luie reet in de zon.

Airconditioning, vakantie in het buitenland, goed in de kleren. Een zorgeloos leventje, dat beloof ik je. *omhelst haar* Ga jij maar lekker dromen. Je broertje zorgt voor je. Eh?

Ze kijken elkaar aan.

Vergeet de grendel niet. Eh?

Gina schudt hoofd.

Okee?

Gina knikt.

Doc zet de radio uit en verdwijnt. Gina loopt naar het raam, en kijkt naar buiten. Stilte. Gina sluit de gordijnen, loopt naar de

buitendeur en vergrendelt hem. Terug bij het bed begint zij zich uit te kleden. Voetstappen. Gina verstart.

Geluiden achter de deur, de kruk gaat omlaag...

Gina opent haar mond alsof ze schreeuwt - geen geluid. De kruk komt weer terug in zijn normale stand. Gina kijkt met opengesperde ogen, haar mond sluit zich langzaam. Voetstappen verwijderen zich. Stilte. Gina rent naar de deur toe, betast het hout en de sponningen, voelt of de grendel goed zit, luistert... Dan loopt ze terug naar het bed. Zit, met opgetrokken knieën, trekt een laken over haar hoofd en blijft onbeweeglijk. Stilte. Snelle voetstappen. Een geweldige slag op het hout, waardoor de grendel finaal wordt weggerukt en de deur openvliegt. Kil staat in de kamer. Met een sprong is hij bij het bed en trekt de lakens weg.

kil schreeuwt Godkristus-nogantoe! Waarom doe je dat? Wat gebeurt hier eigenlijk?

Kil draait zich bliksemsnel om, pakt hamer en spijkers en begint als een razende de grendel te repareren. Koortsachtig.

Waar is Doc? Hij zal d'r verdomme toch niet vandoor zijn? Hij zal ons toch niet verraden? Hij zal toch verdomme niet met dat wijf...

Plotseling het ronkende geluid van een auto, Kil opent de gordijnen. Portier van auto slaat dicht.

Trekbel rinkelt. Voetstappen. Klop op de deur.

Kil laat de hamer vallen; de grendel is gerepareerd. Hij opent de deur en Branka komt de kamer in. Gina staat 'aan het voeteinde van het bed, kijkt. Stilte. Plotseling springt Gina van het bed en

gooit de deur achter Branka dicht. Branka draait zich om, kijkt Gina aan.

branka Jij bent zeker Gina?

Een vreemd boosaardig lachje op het gezicht van Gina.

branka *tegen Kil* En jij bent Kil? Doc heeft veel over jullie verteld.

kil O ja?

branka Mag ik gaan zitten?

kil Natuurlijk... Ga rustig zitten.

branka *zit* Waar is Doc?

kil *bij het raam* Is dat wagentje van jou?

branka Ja...

kil Speling in de fusees.

branka Wat zeg je?

kil *draait zich om* Speling in de fusees. Altijd hetzelfde met die goedkope sportwagentjes. Het lijkt meer dan het is. De constructie wordt licht gehouden om een overmaat aan vermogen uit de rammelende bliktrommel te schudden... *met nadruk* Het is allemaal te slap. Begrijp je wat ik bedoel?

branka *bevreemd* Niet helemaal.

kil Dacht ik al.

branka Ik...

kil *onderbrekend* Moet je je jas niet...

Gina staat achter Branka en pakt hem aan en springt op tafel.

kil Doc is er niet.

branka Ik heb thuis op hem zitten wachten.

We hadden afgesproken om er een paar weken tussenuit te gaan. Ik

had al gepakt. Hij zou mij thuis komen halen. Ik heb twee uur gewacht... Ik begrijp het niet.

kil *langzaam, voor zich uit, met een ondertoon van haast onmerkbare dreiging* Ach zo, een snoepreisje?

branka *met een glimlach* Zo zou je het kunnen noemen... ik vond dat we elkaar wat beter moesten leren kennen.

kil Ah... natuurlijk.

branka We zijn er allebei aan toe.

kil En wij?

branka Wat bedoel je?

kil Heeft-ie het ook nog over ons gehad?

branka Hij zei dat jullie op de hoogte waren. Jullie gunden het hem van harte, zei hij. Dat is toch zo?

kil Natuurlijk. Wij weten er alles van, nietwaar Gina?

Kil en Gina kijken elkaar aan.

Wij gunnen hem zijn pleziertjes.

branka Ik begrijp niet waarom hij niet gekomen is.

kil Misschien heeft hij zich bedacht.

branka *met gebogen hoofd* Dat kan ik me niet voorstellen. Ik dacht...

kil Wat?

branka Ik dacht dat we het goed met elkaar hadden.

kil Je bent nogal gek op mijn broer?

Branka kijkt hem strak aan.

Misschien leek het hem achteraf toch niet zo'n goed idee om met jou op vakantie te gaan. Hij bindt zich niet graag. Hij is een vrijbouter.

branka Ik begrijp het niet...

kil Het is mogelijk dat het hem tenslotte toch niet zo aantrok om met zo'n opgedirkte trut van de ene plaats naar de andere te trekken...

Gina zit ineengedoken als een kat op de tafel.

Misschien zou-ie het op den duur niet uithouden om iedere nacht met jou in hetzelfde bed te liggen. Hij heeft iets tegen een bepaald soort lichamen...

Branka staat plotseling op. Kil staat nu vlak voor haar.

Zo zijn wij nu eenmaal. Het zit in de familie... Wat dat betreft is hij net mijn vader.

Die walgde ook van een bepaald soort vrouwen, ondanks het feit dat-ie er vaak gebruik van maakte...

branka *tussen haar tanden* Hou je mond!

Kil gaat met zijn vinger over haar gezicht omlaag, met zijn hand langs haar hals, hand blijft onbeweeglijk op haar borst.

kil Jammer dat je hem nooit gekend had... Hij wist van aanpakken.

branka Blijf van me af!

kil Voor een vrouw zit jij nogal slap in je vlees...

branka *rukt zich los, loopt naar Gina*

Geef mijn jas!

Gina spuugt in haar richting. Branka draait zich om.

branka Nou begrijp ik waarom Doc mij waarschuwde.

kil Heeft-ie je gewaarschuwd?

branka Hij waarschuwde mij voor jullie monsterachtigheid. Voor jullie vernielzucht. Hij heeft me altijd verboden hier te komen. Nu begrijp ik het. Hij praatte over jullie als over een stel wilde dieren. Hij schaamt zich voor het huis waarin hij woont. Voor de rotzooi die hij zijn hele leven met zich meesleept. Hij háát jullie!

kil *plotseling stiletto in de hand* Dat lieg je! *Branka schrikt, doet een stap achteruit.*

Dat lieg je toch zeker? Dat heeft hij niet gezegd? Dat verzin je, hè? *Branka doet nog een stap. Gina die achter haar staat, slaat haar armen om haar heen; houdt haar vastgeklemd.*

Doc wil niets van jou weten, begrijp je? Helemaal niets. Hij wil ook niet met jou op vakantie. Hij vindt je vreselijk. Hij heeft genoeg van je slappe vlees. Genoeg van dat snotterige kind van je... Het helpt niet als je zijn familie probeert te bekladden.

branka *krijst* Laat me los!

Ze vecht. Gina gooit haar achterover op het bed, en houdt haar armen omlaag gedrukt.

kil *komt naar haar toe* Doc blijft hier. Hij zal hier altijd blijven. Bij ons, snap je? Hij hoort hier...

De deur vliegt open. Doc komt binnen. Kil draait zich om. Branka komt overeind, Gina laat haar struikelen, ze valt. Doc sluit de deur achter zich.

branka *bijna huilend* Neem me mee, Doc.

Asjeblieft. Ik wil hier weg... Laten we gaan...

Doc en Kil kijken elkaar aan.

Hoor je me! Ik heb twee uur op je gewacht, langer nog... Ik heb alles klaargemaakt... Laten we gaan... Neem me mee, Doc... asjeblieft...

Ze huilt. Kil heeft zijn stiletto ingeknipt, gooit hem naar Doc - Doc vangt het op, knipt het uit - Branka kijkt op, vragend.

branka Wat doe je, Doc! Wat ben je van plan! Doc!

Doc kijkt naar stiletto, houdt het tegen het licht - doet het dicht en stopt het in zijn zak.

doc *tegen Kil* Mooie kolerezooi, vind je niet?

kil Je wou d'r toch niet echt tussenuitknijpen, hè?

doc Niet omdat ik me hier zo prettig voel bij jullie. Daar niet om.

kil Waarom dan wel?

doc Ik heb behoefte aan wat genegenheid, dat is het. Een beetje warmte, een beetje verzorging. Een menselijke relatie van mens tot mens, om het maar eens wat ingewikkeld uit te leggen.

kil *opgewekt* Nou, jongen, daar kunnen wij toch voor zorgen. Daar hoef je toch de deur niet voor uit. Dat doen we zó, hè Gina! We maken de boel wat gezelliger. Een bloemetje hier en daar. Dat is dan meteen het begin van die bloemenzaak. Twee vliegen in één klap.

branka *heeft zich min of meer hersteld* Laten we gaan, Doc...

kil Hou jij je d'r buiten. Jij bent afgeschaft.

doc *rustig* Wat zeg je daar, Kil...

kil *fel* We hebben d'r afgeschaft. Dàt zeg ik!

doc We?

kil Ja!

doc Kom 's hier, Branka...

Branka komt. Doc legt zijn arm om haar schouder. Dat zijn ze nou...

Bekijk ze maar eens goed.

Stilte.

Kan je je voorstellen hoe ik lijd? Je hebt het net even kunnen meemaken. Dat heb ik nou mijn hele leven al aan me fiets hangen...

Alles doe ik voor ze. De godganse dag ben ik in touw, onder de

meest barbaarse omstandigheden. En wat krijg ik d'r voor terug???

Stank voor dank! En dat terwijl je toch zou verwachten dat je thuis een beetje opgevangen wordt.

Gina smijt een pan naar Doc en Branka.

kil *bijna in paniek* Gina!

Gina drukt zich tegen hem aan, hij legt zijn arm om haar schouder.

Hoor je wat-ie zegt? Hoor je dat die rotzak beweert dat wij hem niet opvangen? En dat allemaal in aanwezigheid van die hoer!

Doc pakt een stoel, heft hem boven het hoofd en slaat hem tegen

de vloer aan stukken. Stilte. Gina valt op de knieën, raapt

langzaam en nutteloos de stukken bij elkaar. Branka bukt zich,

plotseling, en helpt Gina. Doc en Kil staren elkaar aan.

doc Ik wil dat ze blijft.

kil Wie?

doc Zij!

kil Hier?

doc Ja...

kil Hier, bij ons?

doc Ze kan ons helpen.

kil Waarmee?

doc Met alles.

Kil draait zich af, loopt naar het raam.

doc *tegen Branka* Als je wilt kan je hier blijven. Het zal niet makkelijk zijn, maar het is altijd te proberen. We zullen een bed voor je timmeren en daar kan je dan in slapen... Als je wilt kan je meehelpen om die zaak op te bouwen. Je kan er eventueel wat geld in steken, geheel naar eigen verkiezing. Dat kunnen we dan contractueel vastleggen.

branka Ik heb een kind, Doc...

doc O ja! Daar vinden we wel een oplossing voor.

kil *draait zich ineens om* Welja... Laat jij je kind maar in de steek!

doc *waarschuwend* Kil...

kil *sussend* Okee, okee, okee.

doc *tegen Branka* Als je even bedenktijd wilt, dan haal ik ondertussen wat drank om het heugelijke feit te vieren.

Doc af. Kil, Gina en Branka staren elkaar, onbeweeglijk, gedurende een lange tijd aan.

Donkerslag.

Muziek.

stem Zal Branka besluiten om bij The Family in te trekken? En zo ja, is zij bestand tegen de duidelijke vijandigheid van Gina en Kil, die in haar aanwezigheid een bedreiging zien van hun eigen positie? En wie is die geheimzinnige man die buiten voor het huis staat? Een

antwoord op al uw vragen geeft de volgende aflevering van The
Family... een theaterserie voor het hele gezin...
Binnenkort in ditzelfde theater!

PROLOOG

Donderende muziek. Daar overheen de tekst.

stem The Family, bestaande uit de broers Doc en Kil en hun zuster Gina hebben een huis gekraakt. Door middel van allerlei duistere manipulaties probeert Doc de benodigde gelden los te krijgen. Hij gaat daar zeer ver in. Het lijkt er zelfs op dat hij zijn zuster prostitueert.

Zo leeft The Family verder. Op het scherp van de snede, in een maatschappelijk randgebied...

Tot de conflicten opnieuw hoog opslaan. Doc schijnt ergens in de stad een vrouwtje aan de hand te hebben. Hij denkt er zelfs over om zijn familie in de steek te laten en bij haar in te trekken. Voor Kil en Gina is dit onverdraaglijk.

Op een dag is Doc verdwenen...

Gina is alleen...

Ze vergrendelt de deur...

Muziek langzaam uitfaden.

Licht maakt een cross-fade met het speellicht.

aflevering 2

eerste akte

Scène 1.

Licht. Gina staat bij het raam, en kijkt naar buiten. Dan sluit ze de gordijnen, loopt naar de buitendeur en vergrendelt hem. Terug bij het bed begint zij zich uit te kleden. Voetstappen. Gina verstart. Geluiden achter de deur, de kruk gaat omlaag... Gina opent haar mond alsof ze schreeuwt - geluidloos. De kruk komt weer terug in zijn normale stand. Gina kijkt met opengesperde ogen, haar mond sluit zich langzaam. Voetstappen verwijderen zich.

Stilte. Gina rent naar de deur toe, betast het hout en de sponningen, voelt of de grendel goed zit, luistert... Dan loopt ze terug naar het bed. Zit, met opgetrokken knieën, trekt een laken over haar hoofd en blijft onbeweeglijk. Stilte. Snelle voetstappen. Een geweldige slag op het hout, waardoor de grendel finaal wordt weggerukt en de deur openvliegt. Kil staat in de kamer. Met een sprong is hij bij het bed en trekt de lakens weg.

kil schreeuwt Gódkristus-nogantoe! Waarom doe je dat? Wat gebeurt hier eigenlijk?

Kil draait zich bliksemsnel om, pakt hamer en spijkers en begint als een razende de grendel te repareren.

kil *koortsachtig* Waar is Doc? Hij zal d'r verdomme toch niet vandoor zijn? Hij zal ons toch niet verraden? Hij zal toch verdomme niet met dat wijf...

Plotseling het ronkende geluid van een auto

Kil opent de gordijnen. Portier van auto slaat dicht. Trekbel rinkel. Voetstappen. Klop op de deur. Kil laat de hamer vallen; de grendel is gerepareerd. Hij opent de deur en Branka komt de kamer in. Gina staat aan het voeteinde van het bed, kijkt. Stilte. Plotseling springt Gina van het bed en gooit de deur achter Branka dicht. Branka draait zich om, kijkt Gina aan...

branka Jij bent zeker Gina?

Een vreemd boosaardig lachje verschijnt op Gina's gezicht.

branka *tegen Kil* En jij bent Kil? Doc heeft veel over jullie verteld.

kil O ja?

branka Mag ik gaan zitten?

kil Natuurlijk... Ga rustig zitten.

branka *zit* Waar is Doc?

kil *bij het raam* Zeg, is dat wagentje van jou?

branka Ja.

kil Speling in de fusees.

branka Wat zeg je?

kil *draait zich om* Speling in de fusees. Altijd hetzelfde met die goedkope sportwagentjes. Het lijkt meer dan het is. De constructie wordt licht gehouden om een overmaat aan vermogen uit de rammelende bliktrommel te schudden...

met nadruk Het is allemaal te slap. Begrijp je wat ik bedoel?

branka *bevreemd* Niet helemaal.

kil Dacht ik al.

branka Ik...

kil *onderbrekend* Moet je je jas niet....

Branka trekt haar jas uit, Gina staat achter Branka en pakt jas, trekt hem aan en springt op tafel.

kil Doc is er niet.

branka Ik heb thuis op hem zitten wachten. We hadden afgesproken om er een paar weken tussenuit te gaan. Ik had al gepakt. Hij zou mij thuis komen halen, Ik heb twee uur gewacht... Ik begrijp het niet.

kil *langzaam, voor zich uit, met een ondertoon van haast onmerkbaar dreiging* Ach zo, een snoepreisje?

branka *met een glimlach* Zo zou je het kunnen noemen... ik vond dat we elkaar wat beter moesten leren kennen.

kil Ah... natuurlijk.

branka We zijn er allebei aan toe.

kil En wij?

branka Wat bedoel je?

kil Heeft-ie het ook nog over ons gehad?

branka Hij zei dat jullie op de hoogte waren.

Jullie gunden het hem van harte, zei hij. Dat is toch zo?

kil Natuurlijk. Wij weten er alles van, nietwaar Gina?

Kil en Gina kijken elkaar aan.

Wij gunnen hem zijn pleziertjes.

branka Ik begrijp niet waarom hij niet gekomen is.

kil Misschien heeft hij zich bedacht.

branka *met gebogen hoofd* Dat kan ik me niet voorstellen. Ik dacht...

kil Wat?

branka Ik dacht dat we het goed met elkaar hadden.

kil Je bent nogal gek op mijn broer, hè?

Branka kijkt hem strak aan.

Misschien leek het hem achteraf toch niet zo'n goed idee om met jou op vakantie te gaan. Hij bindt zich niet graag. Hij is een vrijbouter.

branka Ik begrijp het niet...

kil Het is mogelijk dat het hem tenslotte toch niet zo aantrok om met zo'n opgedirkte trut van de ene plaats naar de andere te trekken...

Gina zit ineengedoken als een kat op de tafel.

kil Misschien zou-ie het op den duur niet uithouden om iedere nacht met jou in hetzelfde bed te liggen. Hij heeft iets tegen een bepaald soort lichaam...

Branka staat plotseling op. Kil staat nu vlak voor haar.

Zo zijn wij nu eenmaal. Het zit in de familie... Wat dat betreft is-ie net mijn vader. Die walgde ook van een bepaalde soort vrouwen, ondanks het feit dat-ie d'r vaak gebruik van maakte...

branka *tussen haar tanden* Hou je mond...

kil *gaat met zijn vinger over haar gezicht omlaag, met zijn hand langs haar hals, hand blijft onbeweeglijk op haar borst* Jammer dat je hem nooit gekend heb... Hij wist van aanpakken.

branka Blijf van me af!

kil Voor een vrouw zit jij nogal slap in je vlees...

branka *rukt zich los, loopt naar Gina* Geef me jas!

Gina spuugt in haar richting. Branka draait zich om.

branka Nou begrijp ik waarom Doc mij waarschuwde!

kil Heeft-ie je gewaarschuwd?

branka Hij waarschuwde mij voor jullie monsterachtigheid. Voor jullie vernielzucht. Hij heeft me altijd verboden hier te komen. Nu begrijp ik het. Hij praatte over jullie als over een stel wilde dieren. Hij schaamt zich voor het huis waarin hij woont. Voor de rotzooi die hij zijn hele leven met zich meesleept. Hij háát jullie!

kil *plotseling stiletto in de hand* Dat lieg je!

Branka schrikt, doet een stap achteruit.

Dat lieg je toch zeker? Dat heeft hij niet gezegd? Dat verzin je! Hè?

Branka doet nog een stap. Gina die achter haar staat, slaat haar armen om haar heen en houdt haar vastgeklemd.

Doc wil niets van jou weten, begrijp je? Helemaal niets. Hij wil ook niet met jou op vakantie. Hij vindt je vreselijk. Hij heeft genoeg van je slappe vlees. Genoeg van dat snotterige kind van je... Het helpt niet als je probeert zijn familie te bekladden.

branka *krijst* Laat me los!

Ze vecht. Gina gooit haar achterover op het bed, houdt haar armen omlaag gedrukt.

kil *komt naar haar toe* Doc blijft hier. Hij zal hier altijd blijven. Bij ons, snap je? Hij hoort hier...

De deur vliegt open. Doc komt binnen. Kil draait zich om. Branka komt overeind, heft het hoofd, Gina laat haar struikelen. Doc sluit de deur achter zich.

branka *bijna huilend* Neem me mee, Doc. Asjeblieft. Ik wil hier weg... Laten we gaan...

Doc en Kil kijken elkaar aan.

Hoor je me! Ik heb twee uur op je gewacht, langer nog... Ik heb alles klaargemaakt... Laten we gaan... Neem me mee, Doc...

Asjeblieft...

Ze huilt. Kil heeft zijn stiletto ingeknipt, gooit het naar Doc -- Doc vangt het op, knipt het uit - Branka kijkt op, vragend.

branka Wat doe je, Doc! Wat ben je van plan!

Doc!

Doc kijkt naar stiletto, houdt het tegen het licht - doet het dicht en stopt het in zijn zak.

doc *tegen Kil* Mooie klerezooi, vind je niet?

kil Je wou d'r toch niet echt tussenuitknijpen, hè?

doc Niet omdat ik me hier zo prettig voel bij jullie. Daar niet om.

kil Waarom dan wel?

doc Ik heb behoefte aan wat genegenheid, dat is het. Een beetje warmte, een beetje verzorging. Een menselijke relatie van mens tot mens, om het maar eens wat ingewikkeld uit te leggen.

kil *opgewekt* Nou, jongen, daar kunnen wij toch voor zorgen. Daar hoef je toch de deur niet voor uit. Dat doen we zó, hè Gina! We maken de boel wat gezelliger. Een bloemetje hier en daar. Dat is

dan meteen het begin van die bloemenzaak. Twee vliegen in één klap!

branka *heeft zich min of meer hersteld* Laten we gaan, Doc...

kil Hou jij je d'r buiten. Jij bent afgeschaft.

doc *rustig* Wat zeg je daar, Kil?

kil *fel* We hebben d'r afgeschaft. Dat zeg ik!

doc We?

kil Ja!

doc Kom 's hier, Branka...

Branka komt. Doc legt zijn arm om haar schouder.

doc Dat zijn ze nou... Bekijk ze maar eens goed.

Stilte.

Kan je je voorstellen hoe ik lijd? Je hebt het net even kunnen meemaken. Dat heb ik nou mijn hele leven aan me fiets hangen...

Alles doe ik voor ze. De godganse dag ben ik in touw, onder de meest barbaarse omstandigheden. En wat krijg ik d'r voor terug???

Stank voor dank! En dat terwijl je toch zou verwachten dat je thuis een beetje opgevangen wordt.

Gina smijt een pan naar Doc en Branka.

kil *bijna in paniek* Gina!

Gina drukt zich tegen hem aan, hij legt zijn arm om haar schouder.

Hoor je wat-ie zegt? Hoor je dat die rotzak beweert dat wij hem niet opvangen?!

En dat allemaal in aanwezigheid van die hoer!

Doc pakt een stoel, heft hem boven het hoofd en slaat hem tegen de vloer aan stukken.

Stilte.

Gina valt op de knieën, raapt langzaam en nutteloos de stukken bij elkaar. Branka bukt zich plotseling en helpt Gina. Doc en Kil staren elkaar aan.

doc Ik wil dat ze blijft.

kil Wie?

doc Zij!

kil Hier?

doc Ja...

kil Hier, bij ons?

doc Ze kan ons helpen.

kil Waarmee?

doc Met alles.

Kil draait zich af, loopt naar het raam.

doc *tegen Branka* Als je wilt kan je hier blijven. Het zal niet makkelijk zijn, maar het is altijd te proberen. We zullen een bed voor je timmeren en daar kan je dan in slapen... Als je wilt kan je meehelpen om die zaak op te bouwen. Je kan er eventueel wat geld in steken, geheel naar eigen verkiezing. Dat kunnen we dan contractueel vastleggen.

branka Ik heb een kind, Doc...

doc O ja! Nou, daar vinden we wel een oplossing voor.

kil *draait zich ineens om* Wel ja... Laat jij je kind maar in de steek!

doc *waarschuwend* Kil...

kil *sussend* Okee, okee, okee...

doc *tegen Branka* Als je even bedenktijd wilt, dan haal ik ondertussen wat drank om het heugelijke feit te vieren.

Doc af. Kil, Gina en Branka staren elkaar gedurende een lange tijd onbeweeglijk aan.

Dan verdwijnt Gina plotseling in de keuken.

kil *loopt naar radio* Zal ik maar eh... anders blijft het zo stil, hè? Ik kan niet goed tegen de stilte.

Hij zet de radio aan.

Mijn vader, hè, die kon d'r ook helemaal niet tegen. Tegen de stilte dan. Nou waren er nog een aantal andere dingen waar-ie ook niet tegen kon, maar daar moeten we later maar 's over babbelen. We zullen nog genoeg te bepraten hebben, nietwaar?

branka *ontspant zich* Dat denk ik wel, ja.

kil Ik was daarnet een beetje onvriendelijk tegen je. Ik hoop niet dat je erg geschrokken bent. Ik ben een beetje eh... zenuwachtig. Net als Doc. Die heeft ook af en toe z'n zenuwen niet helemaal onder de knie.

branka Dat begrijp ik. Alles gebeurde nogal plotseling en onverwacht. Ik wist ook niet goed raad... Het was allemaal een misverstand, zullen we maar zeggen.

kil *gaat zitten* Zo is dat. Het leven zit vol van die misverstanden.

branka En voordat je in de gaten hebt dat het een misverstand is, is het al te laat. Dan zijn de brokken gemaakt en zitten wij met de scherven.

kil Je bent een echte filosoof, hè? Zoals je dat allemaal zegt...

branka *vriendelijk* Ik ben een stuk ouder dan jij, dat moet je niet vergeten.

kil Ja... Jij bent véél ouder, dat zie je zo. Jij weet zo ongeveer àlles, hè?

branka *half lachend* Nou... dat is iets te veel eer.

kil Ere wie ere toekomt!

branka In ieder geval bedankt. Wat je d'r ook mee bedoelt.

Stilte.

kil Zeg, waarom blijf jij de hele tijd staan? Je bent toch niet van plan meteen weer te vertrekken?

branka *gaat zitten, lacht* Daar had ik nou helemaal geen erg in.

kil Nee hè, dat zag ik toch? Daarom herinnerde ik je d'r even aan.

branka Bedankt.

Gina komt uit de keuken.

kil Geen dank, geen dank, geen dank. Ik heb dat zelf ook wel 's. In de stad, hè...

loopt naar Branka Ik ga vaak naar het park. Een beetje kijken naar al die vrouwen die daar met hun kindertjes lopen te wandelen. En weet je wat mij daar nou zo opvalt?

branka Nee?

kil Nou... Wat mij nou zo opvalt is dat die kindertjes allemaal van die rode mutsjes op hebben. Rode gebreide mutsen met zo'n bal d'r op genaaid. En als ze dan in de zandbak aan het spelen zijn dan is d'r altijd wel zo'n klerelijer die d'r mee begint. Dan kan ik 'm wel trappen, weet je dat?

branka Waar begint zo'n... eh... kolerelijer dan mee?

kil *ontzet over zoveel onbegrip* Muts afpakken, natuurlijk! D'r is altijd zo'n kolerelijer die de muts van zo'n andere klerelijer van z'n kop trekt. En dat terwijl-ie zelf zo'n muts op z'n kop heeft... Dan denk ik wel 's: waarom trekt-ie die muts niet van z'n eigen kop als-ie dan zo nodig moet!

branka Ach ja, kinderen zijn speels op die leeftijd.

kil Speels? Noem dat maar speels. In de tijd van een scheid staan al die kinderen elkaars mutsen van elkaars koppen te trekken. Dan is het ineens een enorm gejank en gekrijs in de zandbak... En als die mutsen allemaal afgerukt zijn, dan beginnen ze elkaar met zand te gooien en elkaar met de schep in de buik te rammen en dan komen al die dikke moeders aangeschommeld en die beginnen altijd de kinderen van die andere moeders voor hun kop te slaan. En in de tijd van een scheid rollen al die moeders en al die kinderen door het zand en krabben en bijten naar elkaar en het zand stuift in het rond. Dan zet ik gelijk me stofbril op want ik wil niets van dat leerzame schouwspel missen, maar ik wil óók geen zand in me ogen, dat begrijp je...

branka *glimlachend* Allicht...

kil En ineens voel ik me zó moe in me benen. Ik begrijp d'r eerst niks van, maar dán merk ik dat ik de hele tijd stá! Terwijl d'r zat plaats is op de banken. Die moeders zijn toch bezig met de opvoeding van andermans kinderen...

Dus ga ik zitten en begin een beetje na te denken.

branka Ik geloof dat je aardig aan het overdrijven bent.

kil *zit op tafel* Nee... wacht nou even...

nadenkend Als die moeders die kinderen nou niét zo'n muts hadden opgezet, dan was d'r nooit zo'n rotzooi van gekomen, nietwaar? Dus, met andere woorden: de hele rotzooi komt van de moeders. Niet van de vaders, want die werken zich de vetpleuris op de fabrieken. Om de poen te verdienen, waar die moeders dan weer die rode mutsen van kopen om hun kinderen tegen elkaar op te hitsen...

branka *luchtig* Ik geloof dat je het allemaal te simpel ziet.

kil O ja?

branka Als die kinderen géén mutsen op zouden hebben, dan was er wel een andere aanleiding om hun agressiviteit bot te vieren. Zo zijn kinderen nou eenmaal.

kil En moeders?

branka Die weten vaak niet hoe ze moeten reageren.

kil Zo is dat...

branka Het is niet makkelijk om een goede moeder te zijn. Om de juiste beslissing te nemen.

kil *Branka strak aankijkend, langzaam, dubbelzinnig* Nee... dat begrijp ik...

branka Waarom kijk je zo?

kil Zomaar...

branka Nee. Niet zomaar. Je bedoelt er iets mee.

kil Was jij niet moeder of iets in die richting?

branka Ja...

kil Nou! Dan begrijpen we elkaar toch?

Gestommel op overloop. De deur gaat open, Doc verschijnt. Hij heeft een 'kartonnetje' met pils-in-blik bij zich.

doc In de supermarkt geweest! Praat me d'r niet van! Heb je godverdomme één kartonnetje pils nodig, moet je helemaal achteraan in de rij. Al die mensen met die karren vol blik en dozen vóór je. Eén kassa open, met zo'n sekreterige onderbetaalde puistenkop van vijftien die alles op z'n elfendertigst afhandelt. Alleen maar om te pesten. Gelijk hebben ze. Maar niet als ik achter in de rij sta.

tegen Kil, die bezig is zijn schoenen uit te trekken Als ik bedrijfsleider was, dan zou ik zeggen: Allemaal weg achter de kassa en laat het schorum de boel maar leegjatten want dat is toch maar een druppel op de gloeiende plaat van de winst die dat soort grootkapitaalkrachtige ondernemingen opstrijken, nietwaar? *imiterend* En wat zou meneer de directeur daar dan wel van zeggen, Killie? Nou, niks hoor! Meneer de directeur van de supermarkt hapt naar adem omdat-ie nèt bezig is zijn secretaresse te naaien, die in d'r blote kont op het dure berbertapijt ligt. Die heeft wel wat anders aan z'n kop, nietwaar.

Z'n secretaresse trouwens ook. Want die is weer verloofd en verdient zodoende een extra centje om straks de huur te kunnen betalen, voor een flatje in de nieuwbouw. Want ze moet zo nodig trouwen met die verzenuwde boekhouder van d'r, die zonodig een hok vol kinderen wil omdat ze bij hem thuis óók een hok vol kinderen hadden...

Zeg, waar is Gina?

kil In de keuken.

doc *heftig* Wat doet ze godverdomme in de keuken? Polsen doorsnijden?!

branka Wat heb jij ineens, Doc?

doc *met een zucht* Niks. Het is alweer over...

kil *gooit uitgetrokken schoen tegen de deur van de keuken* Gina!

doc Hou jij je fatsoen een beetje, hè!

kil Dat moet jij nodig zeggen.

doc *trekt een blikje pils open* Vraag of ze glazen meebrengt. Op deze manier snij je je hele bek open en dat kan nooit de bedoeling zijn.

kil *schreeuwt* Gina! Glazen meebrengen!

doc Jezus, wat schreeuw je weer! Ik word nog 's gek van dat geschreeuw hier in huis. Waarom ga je de straat niet op met je geschreeuw. Dáár valt het niet op.

kil Stuk sjaggerijn...

branka *loopt naar Doc* Je bent onredelijk, Doc, dat weet je.

doc Begin jij nou ook al!

kil Hoor je 't 's van een ander, kan nooit kwaad.

branka Als je wilt dat ik blijf...

doc Je zoekt het maar uit.

branka Dan ga ik!

doc *heftig, pakt de arm van Branka* Nee!

branka Wat nee?

doc Sorry... Je begrijpt niet wat ik bedoel.

branka Niet helemaal!

kil *plotseling* Als jullie me missen kunnen, dan ga ik even schijten.
Ik moet al een hele tijd.

doc *laat haar los* Begrijp je nou wat ik bedoel!

Kil af

branka We zouden op vakantie gaan, Doc. Dat hadden we toch afgesproken?

doc *vermoeid* Ja...

branka Het komt allemaal erg onverwacht voor mij. Dat snap je toch wel? Ik ken ze niet. Ze zijn vreemd.

doc Vreemd? Dat zou je wel zeggen, ja.

branka Ik zal erg aan ze moeten wennen. Ze houden niet van me.

doc Dat komt wel. Ze kènnen je nog niet.

branka Ik denk dat ze bang zijn.

doc Bang? Laat me niet lachen. Gangsters, d`at zijn het. Ze zijn lui.

Ze hebben geen zin om te werken. Absoluut niet. Ik moet ze voortdurend in de gaten houden. Dat ze geen stommiteiten uithalen... Ik k`an niet weg, d`at is het!

branka Ze willen niet dat ik blijf.

doc Hoe weet je dat?

branka Ik voel het. Ze denken dat ik jou van ze wil vervreemden.

doc *gedachteloos* Ze zijn vreemd, d`at is het...

Branka, in een opwelling, slaat Doc in het gezicht. Doc springt op, slaat Branka. Dan omhelzen Doc en Branka elkaar.

Dat is dan geregeld. Ik zal de familie inlichten. *staat op, loopt naar radio, zet hem af en roept* Kil! Gina Hier komen!

Gina verschijnt, ze heeft glazèn bij zich.

Korte tijd later Kil, die zijn broek dichtknoopt.

doc *formeel* Ik heb een zeer heuglijke tijding voor de familie.

Branka hier, mijn verloofde, blijft voorlopig logeren. We zullen de behuizing natuurlijk wat moeten aanpassen zodat 't 's nachts niet meteen een beestenbende wordt...

kil *onderbrekend* Zeg, je denkt toch niet dat ik enige interesse heb in die verloofde van jou?

doc Ik kèn je toch? Wat vrouwen betreft heb jij absoluut geen scrupules.

kil *verwonderd* Scrupules? Wat is dat nou weer?!

branka Van Dale geeft, meen ik, aan dit woord de betekenis van gewetensbezwaar.

kil Van Dale? Die ken ik niet.

branka Hebben jullie de Van Dale hier niet?

doc *achteloos* Nee hoor. Die woont hier niet meer. Die was al lang vertrokken toen wij dit huurden. Had een behoorlijke rotzooi achtergelaten, dat wel.

kil Zeg, als jij die Van Dale gekend hebt, dan ben je hier zeker al vaker geweest. Had je soms wat met hem?

branka *een lach verbergend* Zeg, zal ik even wat - te knabbelen halen, bij de pils? Ik ben zo terug.

kil *smalend* Ja, haal jij maar wat te knabbelen. Je denkt zeker dat wij een stel konijnen zijn, hè?

branka Dat is zomaar een uitdrukking, Kil. Meer niet.

kil Oh... zit dat zo...

doc *tegen Branka* Geef mij de sleutels van je wagen dan maar.

branka *verrast* Waarom?

doc *met een grijns* Dan weet ik zeker dat je terugkomt... schat...

branka Vertrouw je me niet, Doc?

doc Ik heb nogal wat slechte ervaringen met de mensheid.

kil Kijk, we kunnen niet zomaar Jan en alleman ons vertrouwen schenken, dat moet je toch begrijpen.

branka *kijkt Doc aan die zijn blik afwendt* Dat begrijp ik...

kil Da's dan meegenomen.

Kil en Gina stoeien.

branka *ineens opgewekt* Mag ik mijn jas, Gina?

Gina reageert negatief.

doc Geef die jas!

Gina trekt jas langzaam uit, laat hem op de grond glijden.

branka Je krijgt hem straks terug...

Gina raapt jas op en geeft hem aan Branka. Branka geeft Doc de sleuteltjes.

Tot zo...

Branka af. Stilte.

doc *kijkt langdurig naar Gina - dan ineens* Zeg, zou jij je niet eens aankleden? 't Is hier geen nachtclub.

Gina, alsof ze betrapt is, bedekt met beide handen haar borsten - loopt naar bed en trekt t-shirt aan. Stilte. Doc speelt met de autosleutels, gooit ze omhoog, vangt ze op.

kil *plotseling* Is het nou wèrkelijk nodig dat

dat mens hier komt wonen? 't Is hier al vol genoeg.

doc *rustig* Je begrijpt het niet, hè?

kil Nee.

doc Allicht niet. Daar ben jij nog een beetje te dom voor. Het duurt nog een hele tijd voordat jij de dingen een beetje doorkrijgt...

Inzicht.

Daar ontbreekt het jou aan. Om over doorzettingsvermogen maar te zwijgen. Je bent lui, dom en lastig. Je wil niet werken. Met je handen niet, met je hersens niet, met je niks niet.

kil Begin je weer met je gezeik?

doc Gina! Kom 's hier!

Gina komt, Doc laat haar op z'n schoot zitten, wiegt haar heen en weer.

doc Jij niet, hè... Jij vertrouwt je broertje. Alles wat Doccie doet is goed. En daarom ben jij Doccies lieveling, nietwaar?

kil Toe maar. Zit jij je invalide zus maar op te krikken.

doc Invalide? Nog nooit gemerkt dat ze niet goed loopt.

kil Lopen? Tippelen zal je bedoelen. Tippelen voor Doccie, omdat-ie zelf niet aan poen kan komen.

doc Wat raaskal je nou weer!

kil Ik heb het wel gemerkt dat je steeds met d'r de straat op gaat!
Denk maar niet dat ik me ogen in me zak heb!

doc Ik zoek passend werk voor d'r. Dat is alles.

kil Passend werk, ja. Daar kunnen we vandaag de dag alle kanten mee op... En zelf ben je d'r ook niet vies van...

doc *dreigend* Waar ben ik niet vies van...

kil Waar niet van.

doc Verklaar je nader, jongen...

kil Dacht je dat ik niet gemerkt had dat jij, als je weer 's de hoogte hebt, bij je bloedeigen zuster onder de dekens kruipt. Mag ik zeker raden wat je daar uitvoert!

Doc duwt Gina van zijn schoot, staat.

doc *fel* Wat voer ik daar uit, Gina?!

kil *hitserig* Vliegen vangen natuurlijk! Onder de dekens vliegen liggen vangen!

Doc trekt Gina naar zich toe en slaat haar hard in het gezicht, Gina laat zich op de grond vallen. Toe maar! Vrouwen slaan, dat kan je! Moet je 's bij mij proberen!

doc *knielt bij Gina. Trekt haar naar zich toe* Sorry meissie... Doccie was een beetje zenuwachtig. Ik bedoelde het niet zo...

kil *nog steeds opgewonden* Zenuwachtig! Niet goed snik, zal je bedoelen! De zenuwen zijn een beetje door je kop geslagen, dat zal je bedoelen!

doc *heft het hoofd* Kan jij niet even opsodemieteren, Kil? Ik krijg d'r een beetje genoeg van...

kil Genoeg?! Ik begin pas!

doc *heftig* Wil je dat ik je d'r uit sla?

Kil zwijgt maar blijft gespannen. Stilte. De trekbels rinkelt. Kil loopt naar de deur, opent hem, verdwijnt. Komt even later terug met Branka die een plastic tas met boodschappen bij zich heeft.

branka *ziet Doc en Gina op de grond* Wat is er nu weer gebeurd?

kil Uitgegleden.

branka Wat?

kil *geërgerd* Over een bananenschil. Die gladde vrucht uit het zonnige zuiden, je weet 't wel.

't Is soms net een komische film hier. Dat zal je nog genoeg meemaken.

branka Heeft iemand zich bezeerd?

kil Alleen Gina. Gebroken kaak en een paar gekneusde ribben. Maar dat geneest in een wip, dankzij de goede zorgen van dokter Doc.

doc *helpt Gina overeind* Okee Gina?

Gina knikt.

branka *zet tas op tafel, begint uit te pakken* Hebben jullie borden of zoiets?

doc Gina!

Gina gaat naar de keuken, keert even later terug met borden.

Branka scheurt zakken met chips open. Doc opent de bierblikjes.

Branka schenkt de pils in glazen, legt chips op borden. Iedereen

pakt glas en drinkt en eet chips. Geluid van kauwen en slikken. Kil

loopt naar de radio en zet hem aan. Muziek. Doc loopt naar de

radio en zet hem uit. Stilte. Dan weer opnieuw het geluid van

kauwen en slikken...

Scène 2.

Geluid van tsjilpende vogels. Ochtendschemering. Op beide bedden ligt een gestalte, onder dekens verborgen. Stilte. In het ene bed komt beweging, een hand tast naar de lege plek... Branka komt traag overeind, steunend, op elleboog, wrijft zich de ogen uit, kijkt de kamer rond... komt dan langzaam overeind, staat naast het bed, rekt zich uit, buigt zich voorover, trekt voorzichtig het laken weg... Gina pakt de jas van Branka, trekt hem aan, drukt haar gezicht in het bont. Dan staat ze op, loopt naar de radio, zet hem aan. Ze beweegt zich op de muziek. Branka komt terug in de kamer en zet de radio uit. Ze loopt naar Gina en legt haar handen op haar schouders. Dan gaan haar handen over de schouders van Gina naar voren, streelt haar borsten. Gina trekt Branka naar het bed, ze gaan liggen, strelen elkaar. De trekbel rinkelt. Branka en Gina verstarren. Branka wil naar de deur lopen. Gina houdt haar tegen - schudt heftig met haar hoofd. Sloffende voetstappen die van ver dichterbij komen. Gina gaat op bed zitten, met opgetrokken knieën, kijkt. De kruk gaat omlaag, er wordt heftig tegen de deur geduwd, die openvliegt... Man verschijnt.

man Dat is me godverdomme ook een mooie ontvangst! Mooi hoor!

Waar zijn ze!

holt naar het raam, opent het, kijkt omhoog, sluit het raam, komt terug Nèt wat ik dacht! Gevlucht! Door de dakgoot! Als panters van

het ene platte dak naar het andere platte dak en d'r vandoor!
Altijd gek geweest met platte daken. Veiligheid voor alles! Eén ding hebben ze in hun kop: uit de handen van de belasting blijven...

ziet Gina Hé! Jij daar!

Gina trekt het laken over het hoofd.

man *teleurgesteld* Da 's nou altijd zo geweest. Ik heb het nooit zo goed met vrouwen kunnen vinden... Neem nou me eigen vrouw. Trok ook altijd een laken over d'r kop als ik thuiskwam. Ze wou me niet zien, geloof ik. Dat mens wou me geeneens zien! Da's nou ook niet wat ik me van een huwelijk voorstel...

tegen Branka Jij?

branka Wie bent u eigenlijk? Hoe durft u hier zomaar binnen te komen?

man Moet ik me nog voorstellen ook? Na zo'n ontvangst? Waar zie je me eigenlijk voor aan? De vullisman? Waar zijn ze eigenlijk?

branka Wie?

man De wettige bewoners.

branka Ze zijn even weg.

man *wantrouwend* Waarvoor zijn ze weg?

branka Voor zaken.

man *lacht* Há! Zaken! Alsof ik zelf niet genoeg voor zaken weg ben geweest. En nog! Ik weet wat dat is, zaken. Ben zelf jarenlang in zaken geweest! Dus je hoeft bij mij niet met dat soort smoesjes aan te komen.

Kijkt om zich heen, loopt naar de kast, opent la, rommelt een beetje, pakt iets, stopt het in z'n zak en sluit de la weer.

branka Ik denk dat ik de politie maar even bel.

man Heb je dan een telefoon?

branka Niet hier. Maar om de hoek is toevallig een cel.

man Da's dan mooi geregeld. Loop ik gelijk even met je mee om assistentie te vragen.

branka O ja?

man Kijk, als wij belemmerd worden in de wettige uitoefening van ons beroep, dan zullen wij toch noodgedwongen, de sterke arm in het geweer moeten roepen, snap je?

branka Wie is meneer dan wel?

man Fiscale opsporingsdienst! Wij zijn reeds jaren op zoek naar onderhavige wanbetalers in verband met de achterstallige leengelden...

Wordt dit pand door de bewoners zelf bewoond of is er nog onderhuur?

branka Nee.

man Wat nee?

branka Ze wonen hier.

man Wie?

branka Doc, Kil en Gina.

man Aangenaam... en jij? Wie ben jij?

branka Ik ben iemand anders.

man Dat zie ik, ja...

Branka opent de deur.

man *plotseling anders van toon, formeel* Heeft u er bezwaar tegen als wij de vertrekken even opmeten? Nee? Wij hopen wel dat u in het bezit bent van een geijkte meetlat.

branka Da's nou ook toevallig. De geijkte meetlat hebben we net gisteren voor een zacht prijsje van de hand gedaan.

Hij doet de deur dicht en loopt naar Gina.

man Ach zo... Dan zal ik toch even een ruwe schatting moeten doen...

De man begint met grote passen het vertrek te doorkruisen, harop tellend, eindigend bij de deur van de keuken, kijkt naar binnen, draait zich om.

man Keuken, hè? Uitsluitend in gebruik om voedsel te bereiden?

branka Inderdaad.

man Nog andere woon-, slaap- of werkruimte?

branka Nee.

man Plee, bijkeuken, schuur, hondenhok?

branka Nee.

man Fietsenstalling, meterkast, wasketel?

Branka schudt hoofd.

Nou, dan kunnen wij deze woning met een gerust hart schatten op één scheid en twee kniekers. U valt dan automatisch in de laagste categorie. Kosten zijn niet om over naar huis te schrijven. U kunt ze ook meteen voldoen, dan bent u d'r gelijk vanaf... *kijkt weer in de keuken, doet een paar passen, oude toon* Zeg, heb je misschien wat voor me te eten? Ik sterf van de honger.

branka *met een lichte aarzeling* Ik zal 's even kijken...!

Branka verdwijnt in de keuken - kijkt door de half geopende deur naar wat zich in de kamer afspeelt. Man kijkt naar Gina die het laken heeft laten zakken en gebiologeerd terugstaart. Man doet enkele stappen.

man *voorzichtig* Nou, jij bent ook groot geworden? Een hele dame hoor... Wat kijk je toch... Heb ik wat van je aan? *gaat naast Gina op bed zitten* Kom... geef paps nou maar gauw een kusje...

Gina glijdt als een aal van het bed en kruipt over de vloer.

Wat krijgen we nou?! Wil je je ouwe vader niet meer kennen? Mooi is dat...

Branka verschijnt. Ze heeft een zak chips bij zich.

branka Er is niks.

man Wat?

branka D'r is niks te eten. Alleen wat chips, maar die zijn zacht.
gooit zak chips op de grond en gaat zitten

man Zachte chips... Wat heb ik aan zachte chips. Daar vul je je maag niet mee en ik sterf van de honger.

branka Sterf dan maar. Ik kan d'r niets aan veranderen.

man Zeg, begin jij een beetje stekelig te worden? Mij een beetje op een stekelige manier een handvol zachte chips voor de voeten werpen. Wat denk je dat ik ben? Een ouwe hond?

branka Kan me niet schelen wat je bent. Je hebt hier niets te zoeken.

man Kom ik godverdomme na jaren me familie weer eens opzoeken, vraag ik om een stukkie brood, word ik nog door de werkster

afgeblaft. Alsof ik godverdomme voor Jan Lul op me tandvlees hier naar toe ben gekropen, alsof...

branka Niet vloeken.

man Eh?

branka In dit huis wordt niet gevloekt.

man Sinds wanneer wordt er in het huis van mijn kinderen niet meer gevloekt?! Is dat soms het resultaat van een degelijke vrije opvoeding waarin iedereen de vrijheid had om zijn zegje te zeggen?!

Punt één: God noch gebod!

Punt twee: Vrijheid van drukpers!

Punt drie: Géén rotzooi achter je reet laten slingeren en de plee doortrekken...

Vertel mij wat over het gezin. Ik krijg weer opgezwollen liezen als ik er alleen al aan denk.

branka Het is toch beter dat je weggaat Ze zullen zo wel thuis komen. Ze houden er niet van dat iedereen hun huis binnendringt. *knielt bij Gina, streelt haar* Ze zijn bezig, weet je. Ze zijn bezig een toekomst op te bouwen. Ze willen een zaak beginnen en zo. Ze zijn met de toekomst bezig en willen niet aan het verleden denken. Dat verstoort de orde... Daarom is het beter dat je weggaat, voor het te laat is.

man *stil* Denk je dat ze me niet willen zien?

branka Ik denk het niet.

man Houwen ze niet meer van me?

branka Ze houwen van je maar ze willen je niet zien... Ze zullen misschien wel doen alsof ze je niet kennen...

man Denk je dat ze... dat ze net doen alsof ik iemand anders ben?

Dat ze zullen zeggen, wie is die man? Dat is paps niet? Da's een ouwe zwerver! Een ouwe boef die hier maar een beetje rotzooi komt trappen en de boel kaalvreten, denk je dat ze dat zullen zeggen?

branka Ik ben bang...

man Ja?

branka Ik vrees het...

Stilte.

man *onuitsprekelijk triest* Zal ik dan maar...

branka Dat is misschien het beste...

Stilte.

man Het is godgeklaagd, weet je? Ik heb niets meer op de wereld.

Geen zoons, geen dochter... geen niks... Ik kan wel weer terug naar Hoogvliet. Daar heb ik een huissie. Meer een schuur. Daar woon ik dan, hè. Op me eentje... Wonen is een groot woord... 't Is meer het leven van een ouwe luizige zeehond die met z'n tong op z'n knieën voor z'n hok ligt te hijgen... Niks achter zich, niks voor zich... alleen maar denken over vroeger...

Stilte.

branka Waarom ga je niet terug?

man Waarheen?

branka Naar Hoogvliet.

man Dat is het nou juist. Ik kàn niet. Ik heb geen vervoer.

branka Hoe ben je dan gekomen?

man Eh?

branka Hoe ben je hier dan gekomen?

man Bedoel je dat... Gewoon... Op de heenweg had ik wel vervoer, snap je? Maar terug... Terug heb ik geen vervoer, snap je? Heen wel... zo is het leven nu eenmaal...

Gestommel op de overloop. De deur gaat open.

Doc en Kil komen binnen. Doc duwt een ouwe roestige fiets de kamer in.

doc Welke halve gare heeft dit ouwe stuk roest hier in de gang gezet! Scheelde een haar of ik had me nek gebroken.

kil *wijst op man* Hé! Wat zullen we nou hebben?!

man *pathetisch* Ik ben terug! Jongens! Ik ben d'r weer!

kil Asjemenou... Ik geloof dat ik droom... Doc, knijp 's in me arm?

doc Is dat bonk roest van jou?

man Da's me fiets! Daarmee ben ik helemaal hier naar toe gekomen. Uit Hoogvliet! Om jullie weer te zien!

doc Rij dan maar gelijk weer terug.

man Dat kan niet, me band is lek.

kil Niet te geloven...

doc *tegen Branka* Hoe lang bevindt dit persoon zich hier al in deze vertrekken?

branka Hij is er net.

doc Is dat soms familie van je? Ik heb je uitdrukkelijk verboden je familie hier te ontvangen. Het wordt toch al te dol als die hele

familie van jou mijn huis een beetje als fietsenstalling gaat gebruiken.

branka Ik bemoei me d'r niet mee... *gaat naar de keuken*
doc Dat zie ik, ja...

kil Ik zal hier ter plekke neervallen als dat paps niet is!
doc Hou je dan maar stevig vast want dat is paps niet!

kil Nog steeds diezelfde pet op z'n kop...

doc Kil! Vraag jij even of die ouwe fielt het pand wil verlaten. En of-ie vooral dat stuk schroot niet vergeet mee te nemen, want ik sta op het punt ze allebei uit het raam te lazeren...

man *heftig* Jij zal nog 's stikken in je eigen bloed.

doc Gina, kom 's hier!

Gina komt.

Ken jij deze man hier?

Gina aarzelt.

Kèn je die man?

Gina aarzelt opnieuw.

fel Kèn je hem?!

Gina schudt heftig het hoofd.

nadrukkelijk Ik ook niet...

kil *mijmerend* Twintig jaar geleden ging-ie een maatje cognac halen, ik dacht dat-ie dood was en nou is-ie d'r weer... Ouwe paps...

Gaat naar de man toe en omhelst hem.

man Godjezeskristus! Wat ben ik gelukkig!

kil Ouwe schooier...

man Die is altijd gek op z'n vader geweest!

kil *houdt man van zich af* Jezus paps! Je ziet d'r prima uit!
man En jij dan wel?

kil *laat man los* Wel een beetje ouwer geworden. Een beetje
versleten, hè?

man Logisch nietwaar?!

kil Natuurlijk! Hartstikke logisch.

man Maar ik leef nog, hè?

kil Dat zou ik wel zeggen, ja, als ik je zo zie staan!

man Springlevend, hè?!

Branka komt uit de keuken en gaat zitten.

kil Zeg pap, nou je d'r toch bent... kan ik je even een vraag stellen?

man Jij altijd, jongen. Net als vroeger. Boordevol vragen. En ik had
altijd me antwoord klaar. Voor jou wel!

kil Zeg paps, kan het zijn dat je kleiner bent geworden? Een
beetje... hoe zal ik het zeggen... gekrompen? Het lijkt verdomme
wel of je een stukkie in elkaar gedrukt bent, door de druk d'r
jaren... Heb ik het mis of niet?

man Nee, nooit niks van gemerkt.

kil Het zou natuurlijk ook aan mij kunnen liggen. Het zou natuurlijk
kunnen dat ik een stukkie gróter ben geworden. Dat zou natuurlijk
ook kunnen.

man Da's best mogelijk. Dat kan ik niet weten. Dat zal jij het beste
weten.

kil Gek, hè?

man Wat?

kil Hartstikke gek. Ik stel jou een vraag en gelijk heb ik zelf het antwoord. Ik geloof dat wij het weer goed met elkaar kunnen vinden, paps. Verdomd!

man Laat me je nog 's omhelzen! Geef paps nog 's een pakkerd!
Kil omhelst hem. Kil tilt de man op, draait een paar keer om z'n as, ze vallen...

man *piepend* Verdomme, me poot! Ik geloof dat ik me poot gebroken heb!!

kil *lachend* Je staat wel wat slapjes op de benen, paps. Dat was vroeger anders... Je hebt zeker weer gedronken, hè?

man Ik heb helemaal niet gedronken. Nog geen slok!

kil Laat je adem dan 's ruiken?

man *kermend* Niks adem ruiken! Ik moet een dokter! Me poot is kapot! Hier, het bot steekt er door.

kil Laat 's kijken? *pakt het been*

man *krijst* Aiaaaai! Oehééé! Blijf van me af!

kil *staat* Die paps... Als jij je poot hebt gebroken, dan heb ik zeker me nek gebroken. Altijd vol grappen, hè Doc?

doc Ik wacht nog steeds...

kil Waarop?

doc Tot meneer daar vertrekt.

man *kreunend* Nou, dat kan je dan mooi vergeten. Ik kan geeneens meer stáán! Moet ik zeker zo, op me gat schuivend, terug naar Hoogvliet. Wor ik toch zeker meteen aangehouwen. Door de politiè... Dat kan toch niet, hè? Een ouwe man die op z'n gat over

de snelweg schuift? Hè? Met al dat snelverkeer? Da's niet veilig.
Da's nou niet wat ik me van veilig verkeer voorstel, jij?
kil Daar heeft-ie gelijk in, vind je ook niet, Doc?
branka *plotseling opkijkend* Als-ie maar goed rechts houdt?
man Eh?
branka Als je goed rechts houdt dan heeft het snelverkeer geen last
van je.
man En die kolerebrommers dan?
branka Dat is het semi-snelverkeer, die rijden weer iets meer links.
Die komen d'r wel.
doc Je moet natuurlijk wel een achterlicht hebben. Van achteren.
Een rood achterlicht. Kunnen ze je goed zien schuiven.
kil Ik persoonlijk zie het niet zo zitten. Zeker niet in de spits.
doc We kunnen je natuurlijk ook een enkele vliegreis Engeland
bezorgen. Dáár rijdt het verkeer links. Dan kan jij in alle rust
rechts doorschuiven, in één ruk tot aan Hoogvliet.
branka Dat lijkt me tot nu toe de beste oplossing.
man O ja?
branka Ik ben het helemaal met je eens, Doc.
kil Hou jij je d'r buiten!
man Da's dan mooi geregeld...
doc *sterk* Zeg Branka, als jij nu even met Gina wat boodschappen
gaat doen, dan kan ik hier onder zes ogen wat zaken afhandelen.
Ik heb een lijstje gemaakt.
papiertje in de hand, leest Een half pondje vijf-duims spijkers, een
ijzerzaagje, een metertje of tien prikkeldraad, acht meter

helderwit dubbelgeknoopt zeilmakerskoord. Bij de drogist een flesje kwikzalf tegen platjes, vlooien, luizen en ander ongedierte. Verder het een en ander voor het avondeten zoals een mud eigenheimers, komkommers, twee bananen waarvan één voor inwendig gebruik, asperges, aarbeien, sla en kroket. Dranken naar eigen fantasie en inzicht. Drie kilo paardenvlees etc. etc. etc. Het is tenslotte weekend en daar zullen we met z'n allen zonder kleerscheuren doorheen moeten komen *geeft papiertje* Alvast bedankt namens de feestcommissie...

Branka en Gina gaan naar de deur.

doc Een ogenblik...

Loopt met Gina en Branka de gang in en sluit de deur - men hoort gemompel. Kil hijst de man onder veel misbaar op een stoel.

kil Nou zal Killie paps 's even verzorgen...

Man kreunt.

Stel je niet aan, ouwe...

man Jongen, je hebt geen idee...

kil Laat zien!

man Au!

kil Ouwe struikrover!

man Verdomme Kil...

Doc terug in de kamer, pakt de fiets en hangt hem aan een spijker aan de muur.

doc Zo... dat was dan dat... *doet de grendel op de deur.*

Donkerslag. Muziek.

Scène 3.

Licht. Man zit op stoel, Kil is bezig een groot verband om zijn been te wikkelen - man kreunt zachtjes.

doc *leest krant* Hou nou 's op met dat gemekker.

man Pijn jongen... jij hebt geen idee van de pijn die ik lijd.

kil Kop op, paps, je hebt wel voor hetere vuren gestaan.

man Da's waar jongen, maar toch...

kil Weet je nog? Toen je met je bezopen kop onder je eigen vrachtwagen ging liggen? Iedereen dacht dat je dood was. De motor liep nog.

man Da's lang geleden... Toen leefde je moeder nog.

kil Nééééé! Dat was véél later. Mams was al lang dood, die had het wel gezien...

doc O ja? Hoe weet je dat dan wel?

kil Nou, dat neem ik aan, gewoon.

doc Dat neem jij zomaar aan, ja. Verder heb je je d'r nooit in verdiept.

kil Ze hebben d'r weggehaald of zoiets, meer weet ik d'r niet van.

doc Nee... jij niet. Misschien weet hij d'r meer van.

man *krijst* Ah! Kijk een beetje uit! Je doet het veel te strak! Je klemt de hele bloedsomloop af, verdomme! Straks moet me poot geamputeerd en dan ben ik nog verder van huis.

Kil maakt het verband weer los.

doc Zeg Kil, als je klaar bent met de patiënt, vul dan gelijk z'n verwijsbriefje in, dan kan-ie gaan.

kil Je kan paps niet zomaar de straat op sturen. Dat kan niet. 't Is tenslotte ook jouw vader.

doc *laat zijn krant zakken* Goed dat je dit onderwerp even aansnijdt, Kil...

met nadruk Dat je het vaderschap van deze patiënt zo terloops even ter discussie stelt. Daar zat ik al de hele tijd op te wachten. We kunnen hem dan gelijk even aan z'n tand voelen.

man Au!

doc Ik begrijp niet op welke grond jij deze spion van de fiscale opsporingsdienst het vaderschap toedicht.

man Lazer op!

doc Je was toch van de belasting, hè? Dat heb je toch gezegd? Hè?
Man zwijgt, tanden op elkaar.

Nou... Mijn vader was nooit bij de belasting. Die keek wel uit... De belasting?! Dat was z'n grootste vijand.

man Dat zei ik maar.

doc Waarvoor zei je dat dan?

man Voor dat wijf...

doc Geen beledigingen, hè?

man Die dame wou me d'r uit gooien. Ze kende me niet. Vandaar.

doc Nou, ik ken je ook niet, hoor! Ik heb hier nog nooit iemand van de belasting gezien.

Dat soort schorem komt hier niet over de vloer. Die kijken wel uit.

kil Dat was maar een gebbetje van 'm. Je kènt hem toch!

doc Nog nooit gezien.

kil Altijd vol gebbetjes, hè ouwe?!

Kil slaat man vriendschappelijk op zijn been.

man Aaaaa!!! Wat een stelletje beulen zijn jullie toch!

kil Begin je nou tegen mij, paps? Tegen je lieveling? Tegen Killie die hier op z'n knieën je wonden ligt te verzorgen? Nou zeg, jij bent me d'r eentje!

man Mag toch wel even, hè? Een kleine tegenprestatie op me ouwe dag? Terwijl ik me hele léven krom heb gelegen voor jullie... In de moeilijkste tijden. Terwijl Europa in brand stond en de honger voor de deur... Als ik toen niet krom had gelegen dan was er niks van jullie geworden. Een stelletje geraamtes, dàt was er van jullie geworden. Een hoop knoken.

doc Als ik je goed begrijp heb je het nu over de oorlog.

man Oorlog? Wereldbrand zal je bedoelen! Luchtalarm, razzia's, fluitende kogels, V-1, V-2, V-3, en de mof die met z'n grote bek door de straten liep te sloffen. De bonkaarten spaarde ik uit m'n eigen mond. Voor jullie! Hongertochten op me fiets met massieve banden. Twee achterop en één voor. Naar het Westland.

Suikerbietenpulp kopen tegen een woekerprijs...

kil *vertederd* Hij heb 't over de oorlog, Doc.

doc *quasi meegaand* En ondertussen had-ie ook nog z'n handen vol aan het verzet, als ik 't me goed herinner.

man *enthousiast* Wat héét! Tot over me óren zat ik in 't verzet.

Illegale krantjes rondbrengen. In me schoen. Ik had altijd me schoenen vol illegale krantjes. Ik liep helemaal scheef van die

krantjes. En dan strompelde ik van het ene verduisterde huis naar het andere. Dan stopte ik ze in de bus, snap je. Bij al die andere illegalen die zelf te schijterig waren om hun rotkrantjes rond te brengen. Dat deed ik altijd in spertijd. Niemand durfde de straat op, behalve ik. Bloedlink was dat. Voor je 't wist had je een kogel door je kop. Van die moffen, hè. Daar waren ze heel rojaal mee, met kogels dan. Voor de rest waren ze helemaal niet rojaal... Hartstikke link was dat, met je schoen vol krantjes. Dat kan ik je wel vertellen...

kil Kreeg je dan geen zweetvoeten?

man Eh?

kil Nou, al die kranten in je schoenen. Dat gaat broeien. Dan krijg je zweetvoeten.

man Niet alleen me vóeten, jongen! Dat niet alleen. Over me hele lijf. Koud zweet. Dat kwam van de angst. Want ik dacht steeds, àls die mof me te pakken krijgt, wat moet er dan van die bloedjes van kinderen terechtkomen. Die sturen ze namelijk gelijk naar het oostfront. Zo waren die moffen nou eenmaal. Daar kon je niks aan veranderen.

kil Stuurden ze de kinderen naar het oostfront?

man Natuurlijk. Die stuurden ze regelrecht naar de communisten. De Rus hè, vanzelf. Ze hadden ontzettend de pest aan de kolerecommunisten. En terecht. Want als ze die kinderen naar Rusland stuurden om te onderhandelen over vrede en vrijheid... En ze daar aankwamen huppelen, onder het gezang van onschuldige kinderliedjes, de witte vlag in de handjes geklemd, dan begonnen

die rotcommunisten gelijk als gekken te schieten. Dan was gelijk, in één klap heel Rusland bezaaid met huilende kinderlijkjes.

kil *wantrouwend* Hoe kan dat dan?

man Wat?

kil Ik heb nog nooit een huilend kinderlijkje gezien.

man Wees maar blij dat je dat bespaard is gebleven, jongen.

kil Nee... wacht nou 's even. Ik wil wel dat je daar een verklaring over aflegt. Want ik begin te geloven dat jij behoorlijk uit je nek lult.

man Geen ruwe taal tegen je vader, jongen. Een beetje eerbied voor de oudere generatie...

kil Nee... Luister nou 's even. Hoe kan een kinderlijkje nou huilen? Als je dood bent dan geef je geen geluid meer. Dan doe je niks meer.

doc Scherpzinnig opgemerkt.

man Maar daarvóór jongen... Verschrikkelijk gewoon. Dat moment vóórdat de communistenkogel zich in het weke kinderlichaampje boort...

doc Leugenaar!

man Wie? Ik?

doc Nee, ik!

kil Ga verder paps. 't Is werkelijk te gek zoals die man over de oorlog kan vertellen, vind je niet, Doc?

doc Te gek, ja. Al te gek... Maar ga rustig verder, paps.

man Gevaarlijke tijden waren het. Oorlogstijd, snap je... De tijd van de oorlog. Heel Nederland zat in de klauw van de mof geschroefd...

doc Toe maar!

man Eh?

doc Ga je gang maar. Je graaft je eigen graf.

man *tegen Kil* Ik begrijp die jongen niet. Ik heb 'm nooit helemaal begrepen. Jij?

kil Ga verder paps, trek 't je niet aan.

man Goed dan... Waar hadden we het ook weer over?

doc De oorlog, paps.

man Juist. De oorlog. Het verzet... Om een voorbeeld te noemen:

me hele huis zat vol van de onderduikers. Overal had ik ze verstopt. Op zolder, in de kelder, onder het bed. Allemaal joden.

Mannen, vrouwen, kinderen, zuigelingen. Vooral veel zuigelingen.

Want die joden planten zich voort als ratten, zelfs in oorlogstijd.

Geen discipline. De hele dag maar voortplanten en dat terwijl de

mof om het huis sloop. En maar zeiken en maar zeuren dat de

kelder onder water stond en dat het dak lekte. Maar zelf waren ze

nog te lui om de pispot op te tillen... God, wat een ellende was dat

met die joden... En dan dat gemompel!

kil Gemompel?

man Ja! Ik weet ook niet waarom, maar de godganse dag zaten ze

te mompelen en te prevelen. Ik kon d'r geen woord van verstaan.

Bidden noemden ze dat! Nou ik heb zelf genoeg gebeden. Ik weet

wat dat is.

'Onze Vaders', 'Wees Gegroets', 'Vader zegen deze Heere spijzen amen', in benauwde ogenblikken de Heer aanroepen...

opgeheven wijsvinger Mijn ogenblikken waren zó benauwd dat ik de hele d`ag de Heer wel had kunnen aanroepen. Maar ja, ik moest zorgen dat de mof dat gemekker van die joden niet zou horen. Anders had 't me me kop gekost. En dan kan je wel in alle talen de Heer gaan aanroepen, maar dat helpt geen reet. Want de Heer scheen in oorlogstijd wel wat anders aan z'n kop te hebben dan voor die joden te zorgen. Dat had ik meteen in de gaten. Vandaar, snap je?

kil Vanzelf.

man Dus ik met hand en tand dat volkje tegen de mof beschermen. En dan me familie nog. Geen enkele steun had ik. Overal stond ik alleen voor.

kil En mams?

man *geschrokken* Wat bedoel je?

kil Nou, gewoon. Mams zal je toch wel een handje geholpen hebben?

man Die?

kil Ja.

man Die liep de hele dag maar te zuchten en te steunen. Daar had ik meer last dan gemak van. Laten we het daar maar liever niet over hebben...

kil *mijmerend* Ik heb d'r nauwelijks gekend...

kil Wees daar maar blij om...

doc *staat plotseling op, heftig* Ik geloof dat het nu wel tijd is geworden dat je gaat.

man *tegen Kil* Wat heeft-ie?!

kil Hou toch op met je gezeur. Paps zit net zo lekker in z'n praatstoel.

doc *heftig* En hou jij op met je gepaps!

kil Wat krijgen we nou? Mag ik tegen me eigen vader geeneens paps meer zeggen?

doc Ik wil niet langer dat jij je door deze leugenachtige fielt voor de gek laat houden!

kil Ben jij krankzinnig geworden?!

doc Praatjes. Smerige leugenachtige praatjes!

man *heftig* Wou jij soms beweren dat ik hier maar wat voor de kat z'n kont zit te vertellen?! Hoe oud was jij helemaal toen ik met gevaar voor eigen leven Je Mentjendree hoog in het vaandel droeg? Hè? Een snotneus van een jaar of vijf, zes! Meer niet... Dacht je dat ik een luhannes van vijf, zes aan z'n neus ging hangen waarom het huis van de kelder tot aan de nok vol van die rotjoden zat? Dat ik in oorlogstijd de hele familie gevaar liet lopen om dat stelletje buitenlanders onderdak te verlenen? Hè? Dat stelletje nietsnutten die hier alleen maar in ons goede landje rondhangen om te jatten en te stelen en overal hun kromme neus in te steken! Hè?! Gèk was ik in die tijd!

doc *komt op de man toe, pakt hem vast* Zal ik jou eens vertellen wat je was in die tijd?

man Blijf van me af!

doc Een schijtlaars, net als nu. Een vuile landverrader. Een NSB-er! Met je vrachtwagen voor de moffen rijden, een zwarthandelaar, dàt

was je! Waar haal je de moed vandaan om hier met al die leugens aan te komen!

man *worstelt zich los, loopt van Doc weg* Hou 'm weg! Monster! Ik vervloek de nacht waarin ik je verwekte!

doc Moet je zien hoe je staat te springen. Niet gek voor iemand met een gebroken poot.

man *kermt en hinkt plotseling* Au! Au! Au! *laat zich op de vloer zakken*

doc Te laat! We hebben het allemaal gezien en gehoord!

kil *koeltjes* Het was een gebrekkige vertoning, paps.

man *schreeuwt* Hij liegt 't Kil! Geloof me! Hij liegt dat-ie zwart ziet! Ik was nooit een verrader! Ik heb altijd me best gedaan! Voor de familie! Voor jullie! Ik zal sterven als het niet waar is!

doc Ik moet van je kotsen, weet je dat.

man *doorschreeuwend* Hij kan 't geeneens wéten! Kil! Hoe kan-ie dat weten? Vijf, zes jaar was-ie! Kon nauwelijks praten, net als z'n zuster!

doc *rustig* Ze hebben me haarfijn op de hoogte gesteld van jouw activiteiten in de oorlog...

man *versteend* Wie...

Stilte.

hysterisch Wie!?

doc Ome Ben. Die heeft het allemaal uit de doeken gedaan.

kil *verwonderd* Ome Ben? Wie is dat eigenlijk?

man *met hernieuwde woede* Luister niet naar die rat! Stop je oren dicht!

doc Ik zal jullie even de geschiedenis van mijn vader vertellen...
man Jezuskristus...

doc *wendt zich af, verbeter* Op een dag toen ik droog genoeg was
achter mijn oren om iets van het leven te begrijpen, heeft Ome
Ben mij het een en ander over de verwekker van deze familie
verteld. Nou, en dat loog d'r niet om...

Mijn vader, ik schaam me diep dat ik het zeggen moet, was een van
die vele kleine lafaarden die met de mof heulden. Die zich d'r niet
voor geneerde om landgenoten te verraden en die tenslotte zijn
eigen vrouw aangaf. En niet omdat ze malende was, zoals-ie later
rondverteld schijnt te hebben, maar omdat ze tot het joodse ras
behoorde... Misschien deed mijn vader dit allemaal niet omdat-ie
alleen een kille ziellose misdadiger was... Misschien heeft-ie het
allemaal gedaan omdat-ie laf was en bang... Het resultaat maakt
niet veel verschil...

Kil knipt zijn stiletto uit.

doc Eén ding is in ieder geval een grote troost en dat is dat ik het
gevoel heb dat-ie dood is. Dat lijkt me het meest voor de hand
liggend...

*Man springt op, draait enkele malen om zijn as, grijpt naar z'n
hart, werpt zich op het bed.*

man *kermend* Me hart! Ik heb een hartaanval! Snel! Een dokter!
Jezuskristus, ik geloof dat ik de pijp uit ga!

doc *koel* Kijk, als jij nu hier ter plekke erkent dat je je vrouw bij de
vijand hebt aangegeven, dan zal ik wel moeten erkennen dat je
mijn vader bent.

man Jullie kunnen me hier niet zomaar laten creperen...

kil *tegen Doc* Hij gaat dood, Doc. Verdomd, ik geloof dat-ie d'r aan gaat...

doc Hij had al dood moeten zijn.

kil Jezus, Doc, wat moeten we nou?

doc Als-ie nog enig hart in z'n lijf heeft, zou-ie het bewijs kunnen leveren...

kil Bewijs? Waarvan?

doc Juist op dit moment zou-ie kunnen bewijzen dat-ie het hoofd van deze familie is.

kil Maar hoe dan, Doc? Hij kan niet eens meer praten!

doc *Kil strak aankijkend* Door hier ter plekke, onder getuigen, de laatste adem uit te blazen...

Stilte. Man ligt onbeweeglijk achterover. Lange stilte. Kil doet stiletto dicht. Dan komt man langzaam overeind, zit, hoofd in de handen, 'gebroken', vermoeide stem.

man Hebbie... Hebbie wat voor me te drinken? Me keel... Hebbie wat te drinken... Dorst... Me kop... Hebbie in godsnaam een druppie voor me?

doc Geef 'm wat te drinken, Kil!

Kil, nog steeds verdwaasd, loopt naar de keuken.

doc *monotoon* Kijk, ouwe man. Je kan hier een paar dagen blijven.

Om een beetje op adem te komen. Een paar dagen. Niet langer, want het is hier geen tehuis voor ouwe leugenaars, dat heb je inmiddels wel begrepen. Maar we zullen je desondanks kost en onderdak verlenen tot je fiets weer heel is. Niet omdat we je zo'n

aangenaam gezelschap vinden. Maar alleen omdat je een mens bent. Een mens, hoor je me goed...

Kil komt terug, geeft man glas water, man drinkt, zijn handen beven, zijn tanden tikken tegen het glas.

Kijk, met pàps zouden we dit geduld nooit opgebracht hebben. Die zou zich hier ook nooit durven te vertonen. Trouwens, dat is ook erg moeilijk als je dood bent... Voor ons tenminste. Voor ons is-ie morsdood... Zo dood als een pier.

kil *stil* Zeg Doc?

doc Eh?

kil Ik ga even de straat op. Even een frisse neus halen. Even kijken of ik de meiden zie. Kan ik ze misschien helpen om de boodschappen te dragen.... Goed?

kil Okee Kil. Ga jij maar even.

Doc pakt Kil stevig in zijn nek, trekt hem naar zich toe, ze kijken elkaar aan.

doc Okee Kil?

kil Okee.

doc *monotoon doorpratend* Je kan hier blijven. Een paar dagen, niet langer. Als je dan niet opgekrast bent geef ik je aan wegens huisvredebreuk met geweldpleging. Kan je de rest van je leven in een opvoedingsgesticht slijten...

Hij loopt de kamer rond, kijkt, negeert de man nu volkomen - zet de radio aan. Lacht dan met nieuwe levendigheid.

doc Ik denk dat we morgen maar 's met de verbouwing beginnen.

Eerst dat vlondertje. Daar leg ik een vloertje. Hout zat. Hebben we

d'r gelijk een verdieping bij... Ik denk dat ik daar een grote slaapkamer van maak. Lijkt me wel gezellig. Kunnen we 's ochtends lekker over de rand naar beneden kijken. Kunnen we in één klap zien wat er allemaal nog gebeuren moet... Een likkie verf hier en daar, behangetje in frisse speelse kleuren. Vierpersoons bed met pluizige wollen dekentjes. *gaat zitten* We hebben nou ook ook minder geldzorgen. Branka heeft d'r alimentatie in de NV geïnvesteerd. Geen gekke belegging, dacht ik zo. Sportwagentje voor de representatie. Kan ik eindelijk die zaak 's behoorlijk op poten zetten. Nee, ik moet zeggen de toekomst ziet er niet somber uit. Ondanks alles ziet het er niet zo slecht uit...

Donkerslag. De radiomuziek zwelt aan...

tweede akte

Scène 1.

Avond, schemerlicht. In het midden zit de man, onbeweeglijk op een stoel, een deken over zijn knieën, een brandende kaars in zijn hand. Gina sjouwt met een timmerkist. Doc en Kil zijn bezig planken over de balken, op het vlondertje, te leggen en vast te spijkeren. Gina helpt ze daarbij. Branka zaagt enkele planken op maat, gaat even later de keuken in om koffie te zetten. Op de vlonder wordt nu een groot bed geïnstalleerd...

doc *vanaf de vlonder* Hoe laat zou het zijn, Kil?

kil Bedtijd zou ik zo denken.

doc Ik voel het aan me rug.

kil En ik dan wel...

doc Ik weet niet wat jullie doen, maar ik ga maffen.

Doc kleedt zich uit en kruipt onder de dekens.

kil Mijn idee...

Kil kleedt zich uit en kruipt onder de dekens. Gina en Branka volgen.

man En ik?

doc *trekt ladder omhoog* Vergeet die kaars niet uit te blazen,

Ouwe!

man Moet ik hier soms blijven zitten? Ben ik morgen zo stijf als een plank.

doc Als je die stoel schuin tegen de muur zet, heb je een mooi opklapbed.

kil Hoef je morgenochtend maar even naar voren te wippen en je bent weer helemaal bij de tijd.

man Ik kan natuurlijk ook die twee andere stoelen tegen elkaar aanzetten. Maar dan is 't weer te kort. Dan wor ik morgen met kramp in me nek wakker. Ben ik nog verder van huis...

doc Blaas die kaars uit en hou je kop, wil je?

Man blaast kaars uit. Donkerslag.

kil Hartstikke gezellig, vinden jullie niet?

Scène 2.

Licht. Uit de radio klinkt popmuziek. Doc zit lekker achterover en leest de krant. Kil is bezig band van fiets te plakken. Gina punnikt. Man zit onbeweeglijk op een stoel. Uit de radio klinkt nu Italiaanse barokmuziek. Doc leunt behaaglijk achterover. Opnieuw: gelukzalige rust...

kil *plotseling* Hé!

doc Hé?

kil Wat komt er ineens rare muziek uit de radio? Zou-ie kapot zijn?

doc Die radio is prima.

kil Wat is dat dan voor een rare muziek die ineens uit die radio komt?

doc Dat is klassieke muziek. Die heb ik daarnet opgezet.

kil Wat klinkt die muziek raar!

doc Dat is helemaal geen rare muziek. Dat is klassieke culturele muziek. Daar hou ik van.

kil *kijkt Doc stomverbaasd aan* Hou jij daarvan?

doc Om eerlijk te zijn... zó vreselijk gek ben ik nou ook niet op die muziek, hoewel d'r volgens mij heel aardige fragmentjes in zitten. Moet je horen... *dirigeert met wijsvinger* Pom, Pom, pomperde-pom... Niet gek, helemaal niet gek. Maar je moet d'r natuurlijk wèl oor voor hebben.

kil Nou, ik heb er in ieder geval geen oor voor. Jij, Gina?

Gina kijkt op, glimlacht.

kil Die muziek swingt niet. Daar kan je niet lekker op meedeinen.

Daar zou ik bijvoorbeeld met geen mogelijkheid een lekkere swingende ouwe dans op kunnen uitvoeren. Jij, Gina?

Gina schudt hoofd.

doc Da's klassieke muziek, Kil! Da's muziek van de rijke man. En de rijke man heeft absoluut geen tijd om een beetje op de klanken van z'n eigen culturele muziek rond te hossen. Want de rijke man moet geld verdienen, snap je. Die moet z'n beursberichten in de gaten houden en z'n dividenden. Want als-ie zich even om zou draaien om een kuitenflicker te maken dan jat zo'n andere rijke man gelijk de dividenden onder z'n neus vandaan, snap je? En aangezien ik me steeds meer ga verdiepen in de handel en wandel van de bevoorrechte klasse, luister ik naar deze muziek, begrijp je wel?

kil Dat zal dan allemaal wel waar zijn, maar ik hoor d'r niks in. Jij, Gina?

Gina schudt het hoofd.

doc Dat dacht ik al.

kil Ik vind het nogal jankerige muziek. Ik geloof dat ik dáár zo'n koppijn van heb. Van dat gejangk... Ik kan natuurlijk een APC-tje nemen, maar ik kan natuurlijk ook weer dat andere stationnetje opzoeken. Hé, ouwe! Wat vind jij?

man Ik zou 'm maar uitzetten.

kil Hé, aan die mogelijkheid had ik nog niet eens gedacht. Jij, Doc?

doc Die radio blijft zoals-ie is.

kil Okee. Jij je zin.

Stilte.

man *mokkend* Mooie troep was dat vannacht... Ik heb 't wel gehoord hoor! Denk maar niet dat ik stront in me ogen heb. God, wat een schande. Geen enkele schaamte hebben jullie. En dat terwijl ik net een beetje begin te genezen van een zware hartaanval.

kil Hij komt weer op temperatuur, Doc. Hoor je dat?

doc Ik hoor het, ja. Als-ie maar niet te heet wordt.

man Te héét? Ik ril over me hele lijf. Ik denk dat ik koorts heb. Het tocht hier als de pest. Ik heb geen oog dichtgedaan.

doc Zeg, je denkt toch niet dat je hier in een centraal verwarmd gereformeerd jeugdhonk terecht bent gekomen? Dan ben je aan het verkeerde adres... Dit is een gezonde woning. Voor gezonde mensen met initiatief en doorzettingsvermogen... Moet je Kil daar zien! Hoe-ie die ouwe lelijke fiets van je aan het opknappen is. Volgens mij bouwt-ie hem helemaal om. Tot een home-trainer. Kan je thuis in Hoogvliet lekker fietsen zonder dat je de deur uit hoeft. Goed voor je hart... Wat wordt het Kil? Een home-trainer of een snelbrommer.

kil Ik denk dat ik d'r een lekker snel racefietsie van maak. Met zo'n krom stuurtje en lichte bandjes: kan-ie meedoen aan de toer-de-frans.

doc Maak er maar iets leuks van, Kil. Als-ie maar op tijd klaar is.

kil Hoezo?

doc *loopt naar de radio en zet hem uit* Meneer vertrekt morgen...

kil Tegen die tijd heb ik 't wel gefikst...

Stilte.

man *aarzelend* Zeg eh... jongens... kunnen we de zaak niet bijleggen? Hè? Vergeven en vergeten en zo? Toegegeven, ik heb jullie in de steek gelaten... Dat was verdomd rottig... Toegegeven... En later, in de oorlog... toen zijn d'r dingen gebeurd waar ik nu helemaal niet meer achter sta... Maar 't was oorlog, hè. Rare tijden... De mensen zelf werden d'r ook een beetje raar van... Van die oorlog dan, hè? Jullie denken toch niet dat ik dáár achter sta? Hè? Wat er toen gebeurd is? Hè? Daar sta ik helemaal niet meer achter. Dat begrijpen jullie toch? Hè? Nou dan! Kunnen we toch met een schone lei beginnen? Hè?

Stilte. Niemand reageert.

Ik heb er zelf de grootste moeite mee gehad. Ik heb ermee geworsteld, wil je dat wel geloven? Jaren heb ik een verschrikkelijk schuldgevoel met me megedragen. Denk maar niet dat dat een lolletje is. Zo'n schuldgevoel. Zo'n jarenlang schuldgevoel is het verschrikkelijkste wat een mens met zich mee kan dragen. Dat is een dagelijks opnieuw terugkerende hel... Dat begrijpen jullie toch wel? Hè?

Stilte.

En al die verschrikkelijke jaren waarin ik dagelijks worstelde met dat gevoel, dag in dag uit... al die jaren heb ik d'r naar verlangd om het jullie uit te leggen... Ik heb bijna dagelijks God op me blote knieën gebeden, verdomd als 't niet waar is. Ik heb geschreeuwd... geschreeuwd heb ik tegen God en je weet dat ik van huis uit helemaal niet zo godsdienstig ben aangelegd... Geschreeuwd heb ik

tegen God... En weet je wat ik daar bijna dagelijks tegen God schreeuwde?!

Hè?

Stilte.

‘God geve dat mijn kinderen mij begrijpen!’ Dàt schreeuwde ik bijna dagelijks... Tot de burenen de politie belden. Vanwege het burengerucht... Die mensen deden daar geen oog dicht van mijn geschreeuw. Toen heb ik het maar wat zachter gedaan. Maar niet minder vurig... Integendeel. Doordat ik niet meer zo schreeuwde werd mijn bede vuriger... Soms had ik ’t gevoel dat God naast mij stond en tegen me fluisterde. En weet je wat-ie zei?

‘Zoek uw kinderen op en zij zullen u uw zonden niet aanrekenen!’ Dat zei die. God dan, hè? Hij spràk als ’t ware met me.

‘Vergeet die oorlog,’ dat zei die, ‘de mensen zijn alweer met een andere bezig.’ Dat zei die...

snel En ik gelijk van me laatste centen een krant gekocht. En jawel hoor! Allerlei splinternieuwe oorlogen. Over de hele aardbol staan ze elkaar weer uit te moorden, voor rot te slaan en te verraden. Dus ik ineens erg onder de indruk van die woorden Gods.

‘Waar moet ik heen,’ vroeg ik.

‘Het klooster,’ zei God.

Geen gek idee, vond ik. Want het schijnt daar nogal goed van eten en drinken te zijn. Dat kon ik me nog herinneren van de katholieke kostschool. Dus ik d’r heen, om verder te bidden... Maar mooi niks hoor! Werd meteen afgeblaft door de moeder overste. Of ik maar

als de godverdommese bliksem op wou sodemieteren, dàt zei ze. Nou, dat vind ik geen taal voor een religieuze. Jullie?

Stilte. Niemand reageert.

Dus ik weer terug naar Hoogvliet. Op me gypies. Met God naast me. Want die had op een veilige afstand mijn onderhandelingen met dat klooster gadeslagen. Die schaamde zich z'n ogen uit z'n kop, dat kan je je voorstellen. Want hij is eigenlijk de baas over al die kloosters. Het zijn zijn kloosters, 't is zijn personeel daar. En als je van verre de ploerterigheid van je eigen personeel moet aanschouwen dan kan je je wel voorstellen hoe-ie zich voelde. Beschaamd voelde-ie zich. Diep beschaamd! Vandaar dat-ie een eindje met me mee liep. Uit schaamte, hè? Vanzelf...

Stilte.

Maar om op de zaak terug te komen, jongens... Kunnen jullie 't niet weer 's met me proberen?

Stilte.

Als ik hier nu, voor het aangezicht Gods, op mijn knieën ga en jullie om vergiffenis vraag? Hè? ... Als ik hier nou, op het gevaar af dat mijn hart het begeeft, op me blote knieën om vergeving sméék... Zou ik hier dan niet kunnen blijven? Hè? Bij jullie?! Vader, zoons, dochter, onder één dak? Zo hoort 't toch? Hè?

Stilte. Niemand reageert. Doc, Kil en Gina kijken naar hem. Man valt plotseling op de knieën, kijkt ze aan, de een na de ander.

Ademloze stilte. Dan staat Doc plotseling op, trekt zijn jas aan en gaat de kamer uit, slaat de deur met een slag achter zich dicht.

Man kijkt naar Kil op.

man *smekend* Jij niet, hè? Killie... Godverdomme jongen! Jij bent niet zo, hè? Jongen!

Kil knijpt zijn ogen dicht, balt de vuisten, hij rilt. Dan, plotseling, gooit hij de fiets om, holt naar de deur en gaat Doc achterna.

Stilte. Man draait zich naar Gina.

man *hijgend* Gina, meissie... Vergiffenis, dat is toch het enige wat ik vragen kan? Hè? Wat kan ik anders doen? Hè? Ik kan toch niet meer doen dan zeggen dat 't me spijt?! Hè?

woedend 't Spijt me! Godkristus! Ik zit hier te schreeuwen dat 't me spijt! Zeg iets! Zeg dan toch dat je me godverdomme vergeeft! Zeg 't! Geef antwoord of ik bega een moord aan je!

Hij komt op Gina af. Gina duikt weg onder zijn handen en vlucht de ladder op naar vlonder. Man komt haar achterna. Plotseling het ronkende geluid van een auto. Man komt naar beneden, opent raam en kijkt naar buiten. Men hoort portier dichtslaan.

Gestommel op de trap - Branka komt binnen.

branka *terwijl ze haar jas uittrekt en om zich heen kijkt* Is er iemand?

Man sluit het raam met een slag. Branka draait zich om.

O, ben jij d'r?

man *komt naar voren, vermoeid* Ik ben er... Maar daar is dan ook alles mee gezegd.

branka Zijn ze weg?

man *gaat op stoel zitten* God wat ben ik moe... Uitgeput... Me hart. Klopt als een bezetene. Ik denk dat ik 't niet lang meer maak, dat denk ik... als je 't mij vraagt heb ik me langste tijd gehad.

branka *ziet Gina op vlonder* Wat doe je daar? Gina? Waarom kom je niet hier?

Gina staart over de rand naar beneden. Branka zet radio uit en gaat naar de keuken.

man Waar ben je eigenlijk geweest?

branka Wat?!

man Je heb geen boodschappen gedaan. Dat zie ik zo... je heb geen tas bij je. Dus je hoeft mij niet aan me neus te gaan hangen dat je boodschappen gedaan hebt.

branka *terug in de kamer* Ik heb mijn kind opgezocht.

man Was zeker geen erg lollig bezoekje, hè?

branka Hoezo?

man Je ziet er nogal belazerd uit. Niet 't gezicht van iemand die zo'n ontzettende lol met z'n kind gehad heeft. Was-ie vervelend tegen je?

branka *apatisch* Hij woont bij zijn grootmoeder en die heeft hem tegen mij opgestookt, denk ik. Hij deed erg vreemd. Schuw. Alsof ik een onbekende was.

man *gretig* Wilde-ie je niet kennen?

branka Daat leek het wel op, ja.

man Hoe oud is-ie?

branka Vijf jaar... Ik had hem daar nooit moeten laten... Ik had misschien helemaal nooit weg moeten gaan.

man Waarom ga je dan niet terug?

branka Dat is het nou juist. Ik weet nooit waarom ik bepaalde dingen doe en andere dingen laat. Het overkomt me gewoon.

man Da's vervelend.

branka Dat huwelijk van mij, hè... het is nooit echt iets geweest. Hij wou trouwen, ik trouwde met hem. Hij wou dat ik ophield met werken, ik hield op met werken. Hij wou een kind, ik kreeg het. Hij wou scheiden en we waren gescheiden. Daarna veel andere mannen. Ze wilden met me slapen, ik sliep met ze. En het bleef allemaal hetzelfde. Toen ontmoette ik Doc en voor het eerst kreeg ik het gevoel dat er iets gebeurde. Ik was er ineens.

Doc heeft geen behoefte om te bewijzen dat-ie een man is. Doc is een man.

man Vertel mij wat. Ik heb 'm zelf opgevoed. Ik heb een man van 'm gemaakt. En hoe! Op z'n vijftiende heb ik 'm laten inschrijven voor de vervroegde vrijwillige militaire dienst. Ik heb 'm bij wijze van spreken met eigen handen de wapenrok aangetrokken. Nou moet ik toegeven dat 't niet helemaal een succes is geworden. Hij schijnt op een gegeven moment de generaal in elkaar geslagen te hebben. Dat had weer te maken met het feit dat z'n compagnie naar Nederlands Oost-Indië moest om die blauwen daar wat Europese cultuur tussen de ribben te schieten...

branka *die niet luisterde* ...En nu ben ik hier. Uit eigen verkiezing. Ik had net zo goed weg kunnen gaan. Alleen met vakantie of met het kind, zoals ieder jaar. En daarna weer terug naar huis, zoals ieder jaar... Ik heb een mooie flat, weet je. Veel bomen buiten en een vijvertje met eendjes. Een speelplaats voor de kinderen. Veel vrienden...

man *nijdig, voor zichzelf uit* Ik had ook veel vrienden, vroeger. Het hele huis zat altijd vol van die zogenaamde vrienden die niets anders deden dan uit de broodtrommel jatten, pils drinken en achter me wijf aan zitten. Ik was altijd onderweg, met de twaalf tonner. Internationaal Transportbedrijf. Dus ik kon moeilijk thuis orde op zaken stellen... Dat wijf van mij, die hield wel van een lolletje, dat was een halve hoer. Niet dat ze veel geld in 't laatje bracht, daar was ze weer te stom voor... Als ze d'r nou wat poen mee verdiend had, dan had ik d'r heel anders tegenover gestaan. Dat begrijp je... Ze liet gewoon met zich dollen. Voor nop...

branka *voor zichzelf uit* Iedereen vindt het gek dat ik hier ben. Dat ik hier leef, in deze buurt, in dit huis, met hen... Iedereen vindt het een schande dat ik mijn kind in de steek heb gelaten. Maar het is mijn eigen besluit, weet je. Ik heb gekozen voor hèn, hier, voor dit soort leven... En dat begrijpen ze niet, die anderen. Ik kan het ze niet uitleggen. Ze begrijpen niet dat ik hier soms moet huilen van geluk, terwijl ik vroeger alleen maar huilde van treurigheid en woede. En omdat ze dat nu niet begrijpen en nooit zullen begrijpen, behandelen ze mij als een gek en vergiftigen mijn kind...

man *die half luisterde* Mijn vrouw, hè? Die was ook gek. Niet in het begin. Toen was ze heel gewoon. Daarom ben ik ook met d'r getrouwd. Huwelijk, hè? Gewoon. Maar later begon ze een beetje raar te doen. Haalde allerlei kerels over de vloer. Ik was d'r toch nooit. Vanwege me vak. De hele dag zat ik verkrampd in me twaalftonner en maakte me de zenuwen wat ze nou weer aan 't uitspoken was. En geen schaamte hoor! Absoluut geen schaamte. Ze

lag gewoon over de vloer te rollen waar de kinderen bij waren. Ik heb me wel 's afgevraagd of 't me eigen kinderen wel waren. Dat weet je eigenlijk nooit, als vader dan. Kil wel. Die is van mij. Dat zie je zo. Hetzelfde postuur, dezelfde frisse oogopslag. Maar die anderen? Ik heb me twijfels.

Branka loopt naar de radio en zet hem aan:

'Ein Heldenleben' van Richard Strauss.

En dan die zogenaamde broer van d'r Ome Ben. Een jood, dat rook je op tien meter afstand. Een heel apart geval. Gek op z'n zuster. Maar dan wel heel erg gek. Volgens mij hadden die twee iets met elkaar. Ik wil geen kwaad spreken, maar volgens mij had die zogenaamde Ome Ben een meer dan intieme relatie met mijn wettige echtgenote. Zo zijn dat soort mensen... Als ik van tevoren geweten had dat die vrouw van mij ook tot dat ras behoorde, dan was ik nooit met d'r getrouwd.

branka *onderbrekend* Hou op!

man Wat krijgen we nou?

branka Hou op met dat gepraat. Ik wil naar de muziek luisteren.

man *woedend* Sinds wanneer moet ik vanwege die rotradio me mond houwen! Leven we in een vrij land of niet?

branka Ja, maar niet dankzij jou!

man *hard* Godsammekraken! Sinds wanneer verbiedt iemand mij om die hele joodse samenzwering te ontmaskeren, waaraan mijn leven kapot is gegaan!

branka *zet de muziek harder* Hou je mond!

man Die zogenaamde Ome Ben die z'n bloedeigen zuster naaide en d'r daarna liet wegslepen.

branka *zet de muziek harder* Ik wil dat je je mond houdt!

man *er overheen* En die, toen de kust vrij was, de godvergeten goddeloosheid had om zich aan Gina daar te vergrijpen. Elf jaar was dat kind! Waarom denk je dat ze niet praat? Hè?! Waarom denk je dat ze daar op dat vlondertje als een idioot zit te koekeloeren?!

branka *zet de muziek nog harder* Hou je bek!

man *schreeuwt* Nooit, hoor je! Vanaf het moment dat zij daar *wijst* door die zogenaamde Ome Ben, die misschien d'r vader wel is, als een beest werd verkracht, is ze opgehouden met praten! Toen was d'r niks meer te zeggen! Niks!

branka *draait zich om, kijkt de man verbijsterd aan* Jezuskristus!
De muziek zwelt aan. Man staat onbeweeglijk, hand voor de mond alsof hij zichzelf dwingt te zwijgen. Vanaf de vlonder klinkt een verschrikkelijke schreeuw - Gina staat recht overeind, ze schreeuwt hartverscheurend - begint dan als een razende allerlei spullen vanaf het vlondertje in de richting van de man te gooien. Tenslotte springt ze naar beneden en vliegt de man aan, slaat hem genadeloos. Branka, die versteend toekeek, zet de radio uit. De handeling verstart als bij toverslag. Dan heft Gina haar hand, met gespreide vingers voor het gezicht. Kijkt naar de man die bewegingloos op de grond ligt. Gina staat langzaam op, loopt achterwaarts in de richting van de deur, draait zich om, opent deur en verdwijnt. Stilte. Man komt overeind, zijn gezicht ziet grauw, hij blijft staan, duizelig.

branka *met verstikte stem* Je was het zelf... Jij was het... Je hebt je eigen kind.... Jezus!

Ze slaat plotseling haar hand voor de mond, maakt een brakende beweging, holt naar de wc. Men ziet haar op de knieën voor de pot, ze geeft over.

Gestommel op de trap. Deur gaat open, Doc en Kil staan in de kamer. Kil heeft een groot pak onder de arm, legt het voorzichtig op de tafel - Doc heeft een kleiner pak.

kil *ziet man* Hé! Was je van plan te vertrekken?

doc *ziet man* Hé! Ben je d'r nog?

kil Zonder afscheid te nemen? Zonder je gastheren te bedanken?

doc Waar zijn de anderen?

Geluid van doortrekken wc. Branka komt binnen, ze ziet lijkkleek.

doc Wat is er aan de hand? Hé? Branka! Ben je ziek?

kil Waar is Gina?

branka *zit* Ze is even de straat op...

kil Hebben jullie ruzie gehad?

branka *vermoeid* Nee...

doc *wijst op man* Is-ie vervelend geweest?

branka Nee...

Stilte.

branka Doc?

doc Eh?

branka Wil je me even aanraken? Ik wil je hand voelen...

Doc gaat naar haar toe, streelt haar over de schouder en nek.

doc Vertel het maar aan Doccie. Hè?

Stilte.

kil Zal ik een glaassie water voor je halen?

Branka knikt. Kil gaat naar de keuken.

doc Nou, vertel maar wat er gebeurd is.

branka Nee Doc... Niks. Het is niks.

Kil komt binnen met glas water, helpt Branka met drinken.

kil Die ouwe is ook niet erg spraakzaam. Hebben jullie hier de hele tijd stommetje zitten spelen?

branka Hij wil terug... Hij wil terug naar Hoogvliet... Hij wil zich daar vestigen. Voorgoed.

kil Daar hebben wij geen bezwaar tegen, nietwaar, Doc?

doc Geen enkel bezwaar. Ieder mens is vrij om te gaan en te staan waar-ie wil.

kil Zo is dat. Vrijheid blijheid.

Kil en Doc lopen naar man toe.

kil Hé, ouwe! Was aangenaam kennis met je te maken.

doc *staat* Ik zal je fiets wel even de trap afsjouwten.

Man draait zich naar Branka, steekt zijn hand uit - Branka wendt zich af.

doc *bij de deur, met fiets* Zal ik je even voorgaan?

Doc verdwijnt door de deur.

kil Als ik je niet meer zie, ouwe: 't beste met je hart en je been. En vergeet niet de groeten te doen.

Man draait zich om, loopt richting deur.

kil Hé, wacht 's even!

Man staat.

kil 't Is niet meer dan een formaliteit hoor... Handen omhoog! *staat achter man, fouilleert hem op klassieke wijze* Mag ik even? *gaat met zijn hand in de zak van de man, haalt stiletto tevoorschijn, draait zich om, knipt het uit* Hé, dat komt me bekend voor... *kijkt ernaar* Dat lijkt verdomme mijn stiletto wel. Heb je dat gepikt? Da's niet mooi van je. Da's diefstal. Wapendiefstal. Daar staat minstens twintig jaar celstraf op.

Hij draait zich om - man is verdwenen.

kil *lacht* Die is ontsnapt... *knipt stiletto in en stopt het in zijn zak*
branka Kom 's hier, Kil.

kil Ik ben er toch?

branka Dichterbij.

Kil gaat naar haar toe.

kil Rare man, hè? Komt hier zomaar binnen, jat een stiletto en gaat zomaar weer weg. Daar tussenin een heleboel praatjes. Maar je weet niet wat je d'r aan hebt. Hij lult maar wat.

Stilte.

Kil wiegt Branka in zijn armen.

kil Weet je, ik heb een hele tijd met Doc zitten praten. In het café. Over die ouwe. Hij heeft het me allemaal uitgelegd, Doc. Dat kan-ie goed. Hij zei dat 't d'r helemaal niet toe doet wat er vroeger gebeurd is. Het gaat om nu, dat zei-ie.

Stilte.

Branka, zei-ie, die is er. Doet er niet toe waar ze vandaan komt. Ze is er. En dat is goed. En ze blijft. Bij ons. Dat is het verschil met die

ouwe. Die komt, trapt een heleboel rotzooi en verdwijnt dan weer. Hij blijft niet. En dat komt omdat-ie d'r niet in past. In de familie. Hij zegt dat-ie familie is, maar hij past d'r niet in. Jij bent geen familie maar je past hier. Dat is 't verschil. Daarom ben jij meer familie dan hij...

Waarom zit je nou te huilen? *pakt het hoofd van Branka* Ben je gek! Hoef je toch niet om te huilen?! Hè? We kunnen je hier niet meer missen. Da's toch niet erg? Hè?

Gestommel op de trap - Doc en Gina verschijnen.

doc Ik heb d'r gevonden.

kil Waar?

doc In een portiek. Zat d'r tenen te tellen. Tien tenen!

kil Kunnen we eindelijk de pakjes uitpakken.

doc Zoek ik ondertussen een gezellig muziekje op. *loopt naar radio en zet hem aan*

kil *wijst op het grote pak* Gina! Uitpakken!

Gina scheurt het papier weg - er komt een kooi tevoorschijn met een levend wit konijn erin.

kil Voor Gina! Een wit konijn. Moet je wel goed voor zorgen hoor. Iedere dag eten geven anders gaat-ie dood en dan heb je er niks meer aan.

Doc geeft het andere pak aan Branka. Er komt een groot witwollen speelgoedkonijn tevoorschijn.

doc Voor Branka! Een wit konijn! Hoef je niet te eten te geven, da's dan gelijk weer een maag minder te vullen...

Doc en Kil lachen.

kil Zal ik even wat pils halen, Doc?

doc Er is nog in de keuken.

kil Okee! *gaat naar keuken*

Doc zit, pakt een krant en leest. Kil, terug in de kamer, schenkt pils in glazen.

doc Moet je 's horen. 'Nagekomen familiebericht.' *leest voor*

'Dankbaar voor alles wat hij voor ons is geweest, is op bijna vijfenzeventigjarige leeftijd, gesterkt door de genademiddelen van de Heilige Kerk, in alle rust van ons heengegaan, onze lieve vader en opa, Arnoldus Hendrikus Johannes Kloteklapper, weduwnaar van Sara Kloteklapper-Sluitjens. Onze dierbare overledene is opgebaard in de aula van de, Aleida Kramer-Stichting. De gezongen Heilige Uitvaartmis zal plaatsvinden zaterdagmorgen de tweede in de parochiekerk van de H. Nicolaas te Hoogvliet, waarna bijzetting in het familiegraf op het R.K. kerkhof aldaar... laat de krant zakken, kijkt Kil aan Niet te geloven...

Dan barsten ze uit in een luid gelach, Branka en Gina lachen mee.

Dan plotseling het gerinkel van de trekbel. Stilte. Kil zet de radio uit.

kil *gespannen* Wie kan dat zijn...

doc *gespannen* Geen idee...

kil Heb jij de buitendeur vergrendeld?

doc Geloof 't niet...

Opnieuw gerinkel van de bel, Kil knipt zijn stiletto uit.

doc Hou je gemak, Kil...

kil *tandenknarsend* Wie is dat, verdomme!

Voetstappen. Klop op de deur. Doc loopt naar de deur, opent hem met een ruk. Men ziet vaag een gestalte in de gang.

Donkerslag.

Muziek.

stem Jezus, wie is deze geheimzinnige man nou weer? Waarom gaat-ie niet weg? Waarom komt-ie niet binnen? Is-ie soms ziek? Waarom zegt-ie niet boe? Waarom zegt-ie niet bah?

Een antwoord op al uw vragen geeft de volgende aflevering van The Family... een theaterserie voor het hele gezin... binnenkort in ditzelfde theater!

The Family deel 1 ging in première bij Het Amsterdams Toneel op 17 november 1972
in De Brakke Grond, Amsterdam

The Family deel 2 ging in première bij Het Amsterdams Toneel op 22 december 1972
in De Brakke Grond, Amsterdam

Spel:

doc Huib Broos

kil Gees Linnebank

gina Martine Crefcoeur

branka Cocki Boonstra

cabotin Wim Kouwenhoven

man Wim Kouwenhoven

Regie: Lodewijk de Boer

Decorontwerp: Frank Raven

Lodewijk de Boer (Den Haag, 1937-2004) was musicus, regisseur en toneelschrijver. Hij debuteerde als auteur in 1961 met het korte verhaal *De omgekeerde god*, zijn eerste eenakter, *De kaalkop luistert*, werd in 1963 door studenten opgevoerd onder regie van Annemarie Prins. In 1969 verliet hij het Concertgebouworkest, waar hij als violist werkte, en werd regisseur bij Toneelgroep Studio, waar men al met hem als schrijver kennis had gemaakt. Hij regisseerde later onder meer bij het Nieuw Rotterdams Toneel, de Nieuwe Komedie, Toneelgroep De Appel, Toneelgroep Centrum, de Theaterunie en Toneelgroep Baal. Bij Het Amsterdams Toneel bracht hij in het seizoen 1972-1973 zijn theatervierluik *The Family*, een toen actueel tijdsbeeld over de bewoners van een kraakpand. De voorstellingen kregen in 1973 de Prijs van de Kritiek. De Boer regisseerde zelf dat jaar de verfilming. In de jaren zeventig experimenteerde hij vooral met tekst en (eigen) muziek, onder meer in samenwerking met het Willem Breuker Kollektief. Zijn stukken werden in verschillende talen vertaald en opgevoerd.

Toneelwerk/ Dramatisch Oeuvre

De Herinnering - 1998

Gershwin in blue - libretto - 1998

M is muziek, monoloog & moord - 1993

Het oordeel van Paris - 1992
Ingeblikt I, II & III - 1991
De Buddha van Ceylon - 1990
Over de grens - 1988
Angelo en Rosanna - 1986
Iris - filmscenario - 1985
Naima - libretto - 1985
Doetor Nero - muziektheater - 1984
Vrouw in het zand - 1983
Wolkbreuk - muziektheater - 1982
Orpheus - muziektheater - 1977
Als jij de bloemen vertrapt zal ik jou vertrappen... - 1976
Anthologie - muziektheater - 1975
TheFamily - speelfilm - 1974
The Family - deel 1, 2 ,3 en 4 - 1972-3
Kain en Abel - libretto - 1972
Zeven manieren om een rivier over te steken - 1971
De receptie - 1968
De lijkensynode - 1967
Darts - 1967
De sprakelozen - 1966
Borak valt - 1965
Het gat - 1964
De verhuizing - 1964
Labyrint - libretto - 1964

De kaalkop luistert - 1963